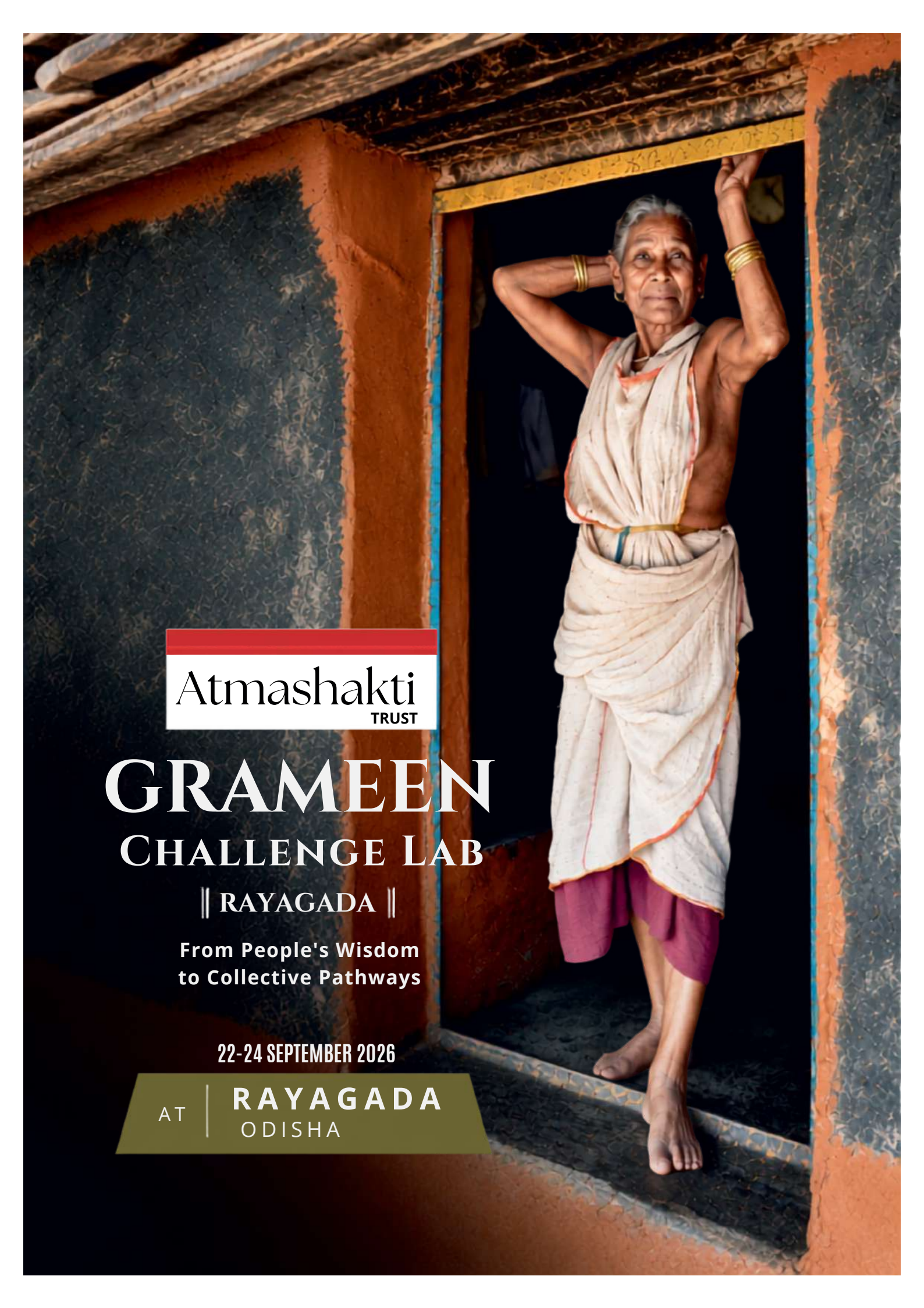

Atmashakti
TRUST

GRAMEEN CHALLENGE LAB

|| RAYAGADA ||

From People's Wisdom
to Collective Pathways

22-24 SEPTEMBER 2026

AT

RAYAGADA
ODISHA

ଲୋକ • ସ୍ଥାନ • ସଂସ୍କୃତି

Come
Listen
Walk
Build Together

ରାମୀଣ ଟ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍ — ରାୟଗଡ଼

ଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାନରୁ ସାମୂହିକ ପଥ ଆଡ଼କୁ

୨୨ – ୨୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୬

ରାୟଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା

ଶୁଣିବା, ଅନୁଭୂତି ନେବା ଏବଂ ଏକାଠି ମିଶି ବାଟ
କାଢ଼ିବା ପାଇଁ ଏକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ

ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୬ରେ ବିଷମ କଟକଠାରେ ଗ୍ରାମୀଣ ଚର୍ଚ୍ଚା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ରାୟଗଡ଼ ଟ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍‌ର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ, ଆମେ ପୁଣି ଥରେ ଏହି ଶିକ୍ଷଣ ପରିବେଶକୁ ଫେରୁଛୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମୁଦାୟ-ଚାଳିତ ସମସ୍ୟା ନିରୂପଣକୁ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଇପାରିବ, ସ୍ଥାନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ସମ୍ପଦକୁ ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସହ ଯୋଡ଼ାଯାଇପାରିବ, ଏବଂ ଆଗାମୀ ୯୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରୁଥିବା ପନ୍ଥାସବୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରିବ।

DAY 1

ଆମେ ଏକାଠି ହେବା

ଲୋକ • ନେତୃତ୍ୱ • ସାମୂହିକ
ଲକ୍ଷ୍ୟ

DAY 2

ଆମେ ଅନୁଭୂତି ନେବା

ଶୁଣିବା • ଚାଲିବା • ଖାଇବା • ସମସ୍ୟା
ନିରୂପଣ କରିବା • ଆବିଷ୍କାର କରିବା

DAY 3

ଆମେ ବାଟ

ଯୋଡ଼ିହେବା • ସମସ୍ୟା ନିରୂପଣ କରିବା • କଳ୍ପନା
କରିବା • ପରୀକ୍ଷା କରିବା • ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ହେବା

ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ତରରେ ଶୁଣନ୍ତୁ। ସାମୂହିକ ଭାବେ ସମସ୍ୟା ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ। ଏକାଠି ମିଶି ବାଟ କାଢ଼ନ୍ତୁ।

ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କିଏ କିଏ ଭାଗ ନେବେ?

ଟ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଭିଲେଜ୍ ଆକର୍ଷ୍ୟ ଏବଂ କମିଟି • ସରପଞ୍ଚ • ଖାର୍ଡ ମେମ୍ବର • ମହିଳା ଓ ଯୁବ ନେତୃବୃନ୍ଦ • କୃଷକ/ଶ୍ରମିକ • ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ • ସ୍ଥାନୀୟ ସମୁଦାୟ ନେତା • ସମ୍ପର୍କ ସରକାରୀ ବିଭାଗ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ • ଆତ୍ମଶକ୍ତି ଟ୍ରଷ୍ଟ • ନିମନ୍ତ୍ରିତ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ କର୍ମୀ।

ଆଗନ୍ତୁକ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ: ଜଣେ ସହ-ନେତା ଭାବରେ ଆସନ୍ତୁ। କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଶୁଣନ୍ତୁ ଏବଂ ପରିବେଶ ସହ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତୁ। ସ୍ଥାନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିବା ପରେ ଆପଣଙ୍କର ବୈଷୟିକ, ବଜାର, ଶାସନ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ଗବେଷଣା କିମ୍ବା ନୀତିଗତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସମୁଦାୟର ମାଲିକାନାକୁ ପ୍ରଭାବିତ ନକରି ଆବିର୍ଭୂତ ହେଉଥିବା ନୂତନ ପନ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୋଗୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବିଶେଷଜ୍ଞତା ଓ ନେତୃତ୍ୱ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।

ରାୟଗଡ଼
ଆପଣଙ୍କୁ
ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି

ଚିନି ଦିନିଆ ଅଭିଯାନ

ଗ୍ରାମୀଣ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜି ଲାଭ - ରାୟଗଡ଼ା | ୨୨-୨୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୭

22 SEP

ପ୍ରଥମ ଦିନ | ଏକାଠି ହେବା - ଆମେ ସବୁ ଏକାଠି ହେଲେ

ରାୟଗଡ଼ାର ସ୍ୱର - ଲୋକେ - ନେତୃତ୍ୱ - ମିଳିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ

- ଶ୍ରଦ୍ଧାଋତ୍ର ବୈଠକ - ଲୋକଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଭାବନା ଫଳକ - ଫେବୃଆରୀରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବରର ଯାତ୍ରା ଚିତ୍ର
- ଆମ ଆଖିରେ ରାୟଗଡ଼ା - ସମସ୍ୟା ଓ ଶକ୍ତିର ତାଲିକା
- ମିଳିତ ଅଭିଯାନ ଦଳ ଗଠନ; ଲମ୍ବା ଭାଷଣ ବଦଳରେ ଲୋକଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମନର କଥା

ଲକ୍ଷ୍ୟ : ଗାଁକୁ ଯିବା ଆଗରୁ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱାସ ଗଢ଼ିବା ଓ ରାୟଗଡ଼ାର ସଠିକ୍ ଚିତ୍ରକୁ ବୁଝିବା। ଆମେ ଏକାଠି ହୋଇ ସବୁ ଦେଖିବା; ତରବର ହୋଇ ସମାଧାନ ବାହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ନାହିଁ।

23 SEP

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ | ଗାଁ ପରିକ୍ରମା - ଗାଁର ଅନୁଭୂତି

ଗାଁ ହିଁ ଆମର ପାଠଶାଳା

ବିଷୟକଟକ ବ୍ଲକର ଚାରୋଟି ଅଭିଯାନ ଗାଁ:

- ଖାମ୍ବୋସୀ: ପନସା (ସପୁରୀ) ବେପାର ଓ ସଂରକ୍ଷଣ; ତଙ୍ଗରିଆ ବୁଣାକାର
- ଗାବେଲି: ଅପପୁଷ୍ଟି ଓ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟର ନିରାପରା
- ମୁନ୍ନୁମାସ୍ତା: ପିଇବା ପାଣି
- ଗୁଷ୍ପୁରିପଦର : ଦାଦନ ପେସା/ଦାଦନ ଖଟା ଓ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ରୋଜଗାର

ଗାଁ ବୁଲି ଓ ନକ୍ସା ଚିତ୍ରଣ - ମନର କଥା ଶୁଣିବା ବୈଠକ - ଏକାଠି ଖାଇବା ଓ ଆଲୋଚନା
ଚାରି ଦିଗର ସମୀକ୍ଷା - ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ କୋଉ ଚେଷ୍ଟା ହୋଇଛି? - ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ସହ ପରଖ

ଲକ୍ଷ୍ୟ : ସମସ୍ୟା, ସ୍ଥାନୀୟ ଶକ୍ତି, ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ, ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅସଲି ଅସୁବିଧା କୋଉଠି ରହିଛି—ସେସବୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣିବା।

24 SEP

ତୃତୀୟ ଦିନ | ପ୍ରୟୋଗଶାଳା - ବାଟ କାଢ଼ିବା

ଯୋଡ଼ିହେବା - ସମସ୍ୟା ଚିହ୍ନିବା - କଳ୍ପନା କରିବା - ପରଖିବା - ସଂକଳ୍ପ ନେବା

- ଗାଁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ - ପ୍ରତି ଗାଁରୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା, ଗୋଟିଏ ଲୁଚାଯିତ ଶକ୍ତି ଓ ଗୋଟିଏ ସମ୍ଭାବନା
- ରାୟଗଡ଼ା ସମସ୍ୟା ସୂଚୀ - ବାରମ୍ବାର ଦେଖାଯାଉଥିବା, ସବୁ ଗାଁର ମିଳିତ ଓ ଗାଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅସୁବିଧାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା
- ମିଳିତ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ଚର୍ଚ୍ଚା + ନୂଆ ବାଟ ଚିଆରି ସ୍ଥାନ
- ଲୋକଙ୍କ ବିଚାର - ଉପକାରୀ କି? ନିଜ ମାଟି ସହ ଯୋଡ଼ି କି? ନିଜର କରିହେବ କି? ପରଖି ହେବ କି? ସଭିଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ିପାରିବ କି?
- ୯୦ ଦିନର ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଡ - ଗାଁର ମୁଖ୍ୟ ସାଥୀ, ପ୍ରଥମ କାମ ଓ ୩୦/୬୦/୯୦ ଦିନର ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଲକ୍ଷ୍ୟ : ତଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାଣରୁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବାଟ ବାହାର କରିବା, ଯାହାକୁ ୯୦ ଦିନ ଭିତରେ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖାଯାଇପାରିବ।

ସମସ୍ୟା + ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ + ସ୍ଥାନୀୟ / ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ + ସରକାରୀ ଯୋଜନା /

ଅନୁଷ୍ଠାନ + ନୂଆ ସମ୍ପର୍କ = ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ବାଟ

ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିବା। ସବୁ ସମସ୍ୟା ଏକାଠି ପରଖିବା। ମିଳିମିଶି ନୂଆ ବାଟ ଚିଆରି କରିବା।

ଗ୍ରାମୀଣ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍

ସମୁଦାୟର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜରୁ ସହ-ସୃଷ୍ଟି ସମାଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Atmashakti Trust • ବହୁବର୍ଷୀୟ ସ୍ଥାନ-ଭିତ୍ତିକ ଶୃଙ୍ଖଳା (2026 – 2028+)

Grameen Challenge Labକୁ ସମୁଦାୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜରୁ ଗଭୀର ବୁଝାମଣା, ପ୍ରମାଣ, ସାମୂହିକ ସମସ୍ୟା-ସମାଧାନ ଓ ପ୍ରଣାଳୀଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗରେ ଆଗେଇବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ-ଭିତ୍ତିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭାବେ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି। ଲ୍ୟାବ୍‌କୁ ଏକଥରର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭାବେ ଦେଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହା ଏକ ବିକଶିତ ହେଉଥିବା, ସୁସଂଗଠିତ ପଦ୍ଧତି ସ୍ଥାପନ କରେ, ଯାହା ସମୁଦାୟର ସ୍ୱରକୁ ସରକାର, ନାଗରିକ ସମାଜ, ବଜାର ଓ ଗବେଷକମାନଙ୍କ ସହ ସକ୍ରିୟ ଆଲୋଚନାରେ ଆଣେ।

1. ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍ ଶୃଙ୍ଖଳା

ବୃହତ୍ ଆଞ୍ଚଳିକ ଓ ନୀତିଗତ ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ଲ୍ୟାବ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ବହୁଥିବା ନେତୃତ୍ୱ

ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍	ବର୍ଷ	ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ଭୂମିକା	ରଣନୀତିଗତ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ
ରାୟଗଡ଼ ଲ୍ୟାବ୍	2026	ପ୍ରଥମ ଲ୍ୟାବ୍	ମୂଳ ପଦ୍ଧତି ଓ ପ୍ରମାଣ ଢାଞ୍ଚା ବିକାଶ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷଣ।
କଳାହାଣ୍ଡି ଲ୍ୟାବ୍	2027	ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲ୍ୟାବ୍	ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ନେଇଯିବା ଓ ଖାପ ଖୁଆଇବା।
ସମ୍ବଲପୁର ଲ୍ୟାବ୍	2028	ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲ୍ୟାବ୍	ଶିକ୍ଷାକୁ ବିସ୍ତାର କରିବା, ତୁଳନା କରିବା ଓ ଉପକରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପରିମାର୍ଜନ କରିବା।
ଅଧିକ ଜିଲ୍ଲା / ରାଜ୍ୟ	2029+	ବିସ୍ତାର ଓ ପ୍ରଭାବ	ପ୍ରଣାଳୀଗତ ନୀତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଭୌଗୋଳିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା।

2. 10-ପଦକ୍ଷେପୀୟ ଚକ୍ରାକାର ପଦ୍ଧତି

ସ୍ଥାନୀୟ ଶୃଙ୍ଖଳାରୁ ପ୍ରଣାଳୀଗତ ସମାବେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଚକ୍ରାକାର, ଅଂଶଗ୍ରହଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରବାହ

1 ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ଶୁଣନ୍ତୁ

LIT ଶୃଙ୍ଖଳା ଉପକରଣ, Indigenous Tatra, ଗାଁ ଆଲୋଚନା ଓ ଜୀବନ୍ତ ଅନୁଭବ।

2 ସାମୂହିକ ଭାବେ ଅର୍ଥ ବୁଝନ୍ତୁ

Grameen Charcha ସାମୂହିକ ଦଳ ଓ Indigenous Leadership Councils ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟାପନ କରନ୍ତି।

3 ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଅନ୍ତୁ

ସମୁଦାୟର ପ୍ରାଥମିକତା, ସମ୍ଭାବ୍ୟତା, ଜରୁରୀକତା ଓ ପ୍ରଣାଳୀଗତ ସମ୍ଭାବନା ଆଧାରରେ ବିଷୟ ଚୟନ।

4 ପ୍ରଣାଳୀଗତ ନିଦାନ କରନ୍ତୁ

ଅନୁଷ୍ଠାନ, ନୀତି, ସମ୍ବଳ ବଣ୍ଟନ ଓ କ୍ଷମତାର ମୂଳ କାରଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ।

5 ବିଭିନ୍ନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ

ରାଜ୍ୟାନ୍ତରୀୟ ଶିକ୍ଷା, Social Innovation Journal (SIJ) ଓ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମ।

6 ଲ୍ୟାବ୍‌କୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତୁ

ଦଳ ଗଠନ: ସମୁଦାୟ, ସରକାର, ନାଗରିକ ସମାଜ, ଏକାଡେମିଆ, ବଜାର ଓ ଦାତା ସଂସ୍ଥା।

7 ସହ-ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ

ବୈଷୟିକ ଓ ବଜାର ବିଶେଷଜ୍ଞତା ସହ ସ୍ଥାନୀୟ ଜ୍ଞାନକୁ ଏକତ୍ର କରୁଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣମୂଳକ ଡିଜାଇନ୍।

8 ପାଇଲଟ୍ ପରିକଳ୍ପନା କରନ୍ତୁ

ଅନୁମାନ, ପାଇଲଟ୍ ରୂପରେଖ, ଭୌଗୋଳିକ କ୍ଷେତ୍ର, ସହଭାଗୀ ଓ ସମ୍ବଳ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ।

9 ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଓ ଖାପ ଖୁଆନ୍ତୁ

90/180-ଦିନିଆ ସମୁଦାୟ ପାଇଲଟ୍, ନିରନ୍ତର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମାପନ ଓ ଦ୍ରୁତ ପୁନରାବୃତ୍ତି।

10 ସମାବେଶ କରନ୍ତୁ ଓ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତୁ

ପ୍ଲେଟ୍‌କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ, ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ ପଥ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ, LSDGs ଓ ନୀତି ଏକୀକରଣ କରନ୍ତୁ।

୩. ରାୟଗଡ଼ା ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମୟସୂଚୀ

ପ୍ରଥମ ଦଲିଲଭୁକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ବିସ୍ତୃତ କ୍ରମାନୁକ୍ରମ (ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୫ – ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୬)

ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୫

୧୫ଟି ସମସ୍ୟା ଚିହ୍ନଟ

କ'ଣ ଘଟିଲା: ସମୁଦାୟ ଓ ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅନୁଭବରୁ ସିଧାସଳଖ ଉଦ୍ଧୃତ ୧୫ଟି ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ୟାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂକଳନ କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ବ୍ୟାପକ ସମସ୍ୟା ପରିଦୃଶ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭିକ ଭିତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା।

ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୬

ଗ୍ରାମୀଣ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଯୋଜନା

କ'ଣ ଘଟିଲା: ଗ୍ରାମୀଣ ଚର୍ଚ୍ଚା ପାଇଁ ଗଠିତ ଯୋଜନା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ RCL ର ପରିଚାଳନା କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ସମସ୍ୟା ଚାଲିକାଉଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ମୂଳ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବଦଳାଇ, ହିତଧାରୀମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ସମାଧାନ କରନ୍ତି ତାହା ପଚାରିବାକୁ ଆଗେଇ ନିଆଗଲା।

ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୬

ହସ୍ତତନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଇ-କେସ୍ ଷ୍ଟଡି

କ'ଣ ଘଟିଲା: ହସ୍ତତନ୍ତ୍ର/ବୁଣାକାମ ପରିବେଶର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ ସହିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନ୍ତ ଅନୁଭୂତିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦଲିଲୀକରଣ କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ଉପାୟମାନ ଲ୍ୟାବ୍ କୁ କ୍ଷେତ୍ରଭିତ୍ତିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ଜୀବିକା ଓ ପ୍ରମାଣଭିତ୍ତିକ ଭିତ୍ତି ମିଳିଲା।

୨୨-୨୫ ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୬ ଗ୍ରାମୀଣ ଚର୍ଚ୍ଚା (ରାୟଗଡ଼ା ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍)

କ'ଣ ଘଟିଲା: ସମୁଦାୟ, ସରକାର, ବଜାର ଓ ଗବେଷଣା କ୍ଷେତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ ଆଣି ବହୁ-ହିତଧାରୀ ସଂଳାପ କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: କାହାଣୀ → ମ୍ୟାପିଂ → ବାସ୍ତବତା ଯାଞ୍ଚ → ସହ-ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ୧୫ଟି ସମସ୍ୟାକୁ ମୂଳ ପ୍ରାଥମିକତାରେ ସୀମିତ କରାଗଲା।

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୬

ସୁପାରିଶ ଓ ଦଲିଲୀକରଣ

କ'ଣ ଘଟିଲା: ଚର୍ଚ୍ଚା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷା, ସୁପାରିଶ ଓ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ RCL ଦଲିଲୀକରଣକୁ ସଂକଳନ କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ସଂଳାପକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଦିଗନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ପରିଚାଳନା କାଞ୍ଚାରେ ପରିଣତ କରାଗଲା।

ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୬

ଗାଁରେ ରହି ଅନୁଭବ ହାସଲ ଓ ମୂଳ କାରଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ

କ'ଣ ଘଟିଲା: କ୍ଷେତ୍ର ଗସ୍ତରେ ଜୀବନ୍ତ ବାସ୍ତବତା, ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ପଦ, ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ ଅଭାବ, ବଜାର ଓ ସାମାଜିକ କାରକଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ସମସ୍ୟା ବିବୃତ୍ତିରୁ ଗାଁସ୍ତରୀୟ ବାସ୍ତବତା ଦିଗକୁ ଧ୍ୟାନ ବଦଳିଲା (“ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ରହିଯାଏ?”)।

ମେ ୨୦୨୬

ସମସ୍ୟା ଓ ଗାଁଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ

କ'ଣ ଘଟିଲା: କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତରୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ସମସ୍ୟା ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗାଁଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖାଗଲା ଏବଂ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ, ଗାଁର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ ଓ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ସମନ୍ୱୟ।

ଜୁନ୍ ୨୦୨୬

RCL କମିଟି ଗଠନ

କ'ଣ ଘଟିଲା: ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦେବା ଓ ନିରନ୍ତରତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବେ RCL କମିଟି ଗଠନ କରାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ଲ୍ୟାବ୍ କୁ ଆଗକୁ ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ ମାଲିକାନା ଓ ଶାସନ କାଞ୍ଚା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା।

ଜୁଲାଇ ୨୦୨୬

SIJ କେସ୍ ଷ୍ଟଡି, ହ୍ୟାଣ୍ଡବୁକ୍ ଓ GAPA ଫେଲୋ

କ'ଣ ଘଟିଲା: ପଦ୍ଧତିକୁ ଦଲିଲଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା RCL ହ୍ୟାଣ୍ଡବୁକ୍ (ଜୁଲାଇ ୮) ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା; କ୍ଷେତ୍ର ବିଶ୍ଳେଷଣ ପାଇଁ GAPA ଫେଲୋମାନଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ାଗଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ଏକକ ଘଟଣାରୁ ପୁନରାବୃତ୍ତିଯୋଗ୍ୟ, ଦଲିଲଭୁକ୍ତ ପଦ୍ଧତିକୁ ରୂପାନ୍ତରଣ ସଙ୍କେତ ଦେଲା।

ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୨୬

ଅନାରସ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଓ LAT ନିଦାନ

କ'ଣ ଘଟିଲା: ଅନାରସ ମୂଲ୍ୟ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଲକ୍ଷ୍ୟଭିତ୍ତିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ; ଶୁଣିବା ଓ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଉପକରଣ (LAT) ବ୍ୟବହାର କରି ଗଠିତ ନିଦାନ। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ସାଧାରଣ ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ, ପ୍ରମାଣଭିତ୍ତିକ ଗାଁ ନିଦାନ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୬

ଅନୁଭୂତି ଶୁଣିବା ଓ ସମାଧାନ ଲ୍ୟାବ୍

କ'ଣ ଘଟିଲା: ଜୀବନ୍ତ ମାନବୀୟ ଅନୁଭୂତି, ଧାରାଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଓ ସମାଧାନ ସହ-ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଏକତ୍ର କରିବା ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା। ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା: ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସମସ୍ୟା ଚିହ୍ନଟରୁ ମାନବକେନ୍ଦ୍ରିକ ଡିଜାଇନ୍ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପରୀକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଯାତ୍ରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା।

୪. ଯାତ୍ରାର ୭ଟି ମୁଖ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଓ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପ୍ରଶ୍ନ

ପର୍ଯ୍ୟାୟ	ନାମ	ମୁଖ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ / ଉପକରଣ	ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପ୍ରଶ୍ନ
01	ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ	୧୫ଟି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମସ୍ୟା	ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ?
02	ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଅନ୍ତୁ	ଗ୍ରାମୀଣ ଚର୍ଚ୍ଚା ସଂଳାପ	କେଉଁ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ?
03	ନିଦାନ କରନ୍ତୁ	ଗାଁରେ ନିମଜ୍ଜନ + ମୂଳ କାରଣ	ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ଲାଗିରହିଛି?
04	ପ୍ରମାଣ	କେସ୍ + ସର୍ବେକ୍ଷଣ + LAT	ପ୍ରମାଣ ଆମକୁ କ'ଣ କହୁଛି?
05	ଶୁଣନ୍ତୁ	ଅନୁଭୂତି ଶୁଣିବା	ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଅନୁଭବ କରାଯାଉଛି?
06	ଅର୍ଥ ବୁଝନ୍ତୁ	ଧାରା + ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନଚିତ୍ରଣ	ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଭାବେ କ'ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ?
07	ତିଆରି କରନ୍ତୁ	ସମାଧାନ ଲ୍ୟାବ୍ ସହ-ସୃଷ୍ଟି	କ'ଣ ସହ-ସୃଷ୍ଟି ଓ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ?

୫. ବହୁସ୍ତରୀୟ ପ୍ରଭାବ ଜାଞ୍ଚ

ସମୁଦାୟ

- ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମୂହିକ ସ୍ୱର
- ତୃଣମୂଳ ନେତୃତ୍ୱ
- ଉନ୍ନତ ଜୀବିକା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ
- ସହ-ତିଆରି ଭାବେ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଭୂମିକା

ସଂସ୍ଥା

- ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଶାସନ
- ଯୋଜନା ପ୍ରଦାନରେ ଉନ୍ନତି
- ଅଧିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାର୍ବଜନୀନ
- ଉତ୍ତରଦାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ପରିସଂସ୍ଥା

- ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରର ସହଯୋଗ
- ସାମୂହିକ ପ୍ରମାଣ ଉତ୍ଥାର
- ନୀତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅନୁକଳନ
- ବିସ୍ତାରଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷା

ଗାଁର ପରିଚୟ

ମୂଳ ସହିତ
ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ,
ସୁଦୃଢ଼ ଭବିଷ୍ୟତ

ଲୋକ | ସ୍ଥାନ | କାହାଣୀ | ସମ୍ଭାବନା

ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗାଁ,
ଏକ ସାମୂହିକ ଶକ୍ତି

01

ଖାମ୍ବେସି

ବିଷମ କଟକ, ରାୟଗଡ଼ା

02

ଗାଡ଼ୋ

ବିଷମ କଟକ, ରାୟଗଡ଼ା

ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଗାଁର
ଏକ
କାହାଣୀ
ଅଛି

03

ମୁଣ୍ଡୁରମୁଣ୍ଡା

ବିଷମ କଟକ, ରାୟଗଡ଼ା

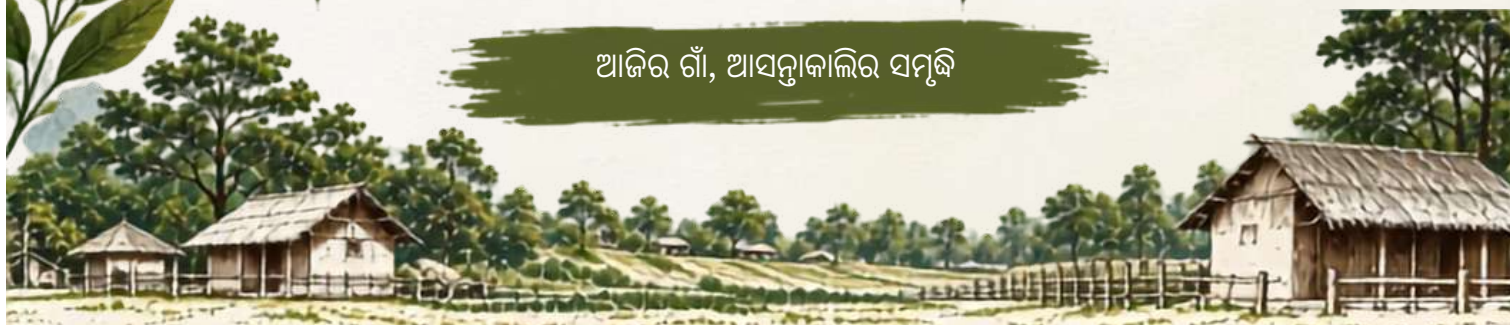
04

ଘୁସୁରିପଦର

ବିଷମ କଟକ, ରାୟଗଡ଼ା

ସ୍ଥାନୀୟ ଜ୍ଞାନ,
ଦୀର୍ଘସମୟୀ
ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଆଜିର ଗାଁ, ଆସନ୍ତାକାଲିର ସମୃଦ୍ଧି

ସୁଦୃଢ଼ ଲୋକ,
ସୁସ୍ଥ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

ଖାମ୍ବେସି ଲୋକ, ସ୍ଥାନ ଓ ଇତିହାସ

ପାହାଡ଼ ଓ ଜୀବନ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଗଢ଼ିଉଠିଥିବା ଏକ
ତଙ୍ଗାରିଆ କନ୍ଧ ଗାଁ

ଲୋକ ଓ ସ୍ଥାନ

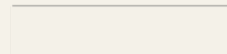
ଖାମ୍ବେସି: ପାହାଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଗାଁ

ସମୁଦାୟ ଓ ସ୍ଥାନ

ଓଡ଼ିଶାର ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ବିଷମ କଟକ ବ୍ଲକ୍‌ର କୁଲି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନରେ ନିୟମଗିରି ପାହାଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ। ତଙ୍ଗାରିଆ କନ୍ଧ — ଏକ ବିଶେଷ ଭାବେ ବିପନ୍ନ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀ (PVTG) — ବିଷମ କଟକ, କଲ୍ୟାଣସିଂହପୁର ଓ ମୁନିଗୁଡ଼ା ସମେତ ନିୟମଗିରି ପାହାଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବସବାସ କରନ୍ତି।

ପରିମାଣ ଓ ଜୀବିକା

ପ୍ରାୟ ୨୩୮ଟି ପରିବାରରେ ପ୍ରାୟ ୧,୪୦୦ ଜଣ ଲୋକ ବସବାସ କରନ୍ତି। ପାହାଡ଼ିଆ ଭୂପୃଷ୍ଠ କୃଷି, ବସତି ଓ ବୈନିଜିନ ଜୀବନକୁ ଗଢ଼ିଥାଏ। ଧାନ ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଜମି ସୀମିତ ଥିବାରୁ ମିଶ୍ରିତ ପାହାଡ଼ିଆ ଚାଷ ଓ PDS ଚାଉଳ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରହିଛି। ସମୁଦାୟର ଜୀବିକା ଜମି, ଜଙ୍ଗଲ, ଜଳ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ପରିବେଶୀୟ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ରହିଛି।

ଇତିହାସ

ଅନୁକଳନର ଏକ ଇତିହାସ

ପୋଡୁରୁ ଅନାରସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପୂର୍ବରୁ

ଜୀବିକା ମୁଖ୍ୟତଃ ପୋଡୁ (ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଚାଷ), ମିଶ୍ରିତ ଚାଷ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା। କଠିନ ପାହାଡ଼ିଆ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଯୋଗୁଁ ପାରମ୍ପରିକ ଧାନ ଚାଷ କରିବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା।

୪୦-୪୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ

୪-୫ଟି ପରିବାର ଅନାରସ ଚାଷ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଏହି ଫସଲ ପାହାଡ଼ିଆ ପରିବେଶ ସହିତ ଭଲ ଭାବେ ଖାପ ଖାଇଲା ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ନିରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପିଢ଼ି ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନ ଗଢ଼ିଉଠିଲା।

ଆଜି

୨୦୦ରୁ ଅଧିକ ପରିବାର ଅନାରସ ଚାଷ କରୁଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି। ଅନାରସ ଖାମ୍ବେସିର ପ୍ରମୁଖ ନଗଦ ଜୀବିକା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହୋଇଛି — ସ୍ଥାନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ସମୁଦାୟ ଗଢ଼ିଥିବା ଏକ ଅର୍ଥନୀତି।

ଲୋକ

ଖାମ୍ବେସିର ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଗାଁର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମ୍ପଦ

ଖାମ୍ବେସିର ଶକ୍ତି କେବଳ ଏହାର ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ଲୋକମାନେ — ଚାଷୀ, ମହିଳା କାରିଗର, ଦକ୍ଷ ତନ୍ତୁବାୟ ଓ ସମୁଦାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ — ଧାରଣ କରିଥିବା ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି।

ଚାଷୀ

ପାହାଡ଼ିଆ ଚାଷ ସମ୍ପର୍କରେ ପିଢ଼ି ପିଢ଼ିର ଜ୍ଞାନ। ଅନାରସ ଚାଷ ଓ ମିଶ୍ରିତ ଚାଷ। ହଳଦୀ, ଅଦା ଓ ଗୋଲମରିଚ ସମ୍ପର୍କରେ ଜ୍ଞାନ।

ମହିଳା କାରିଗର

ପରିବାରର ଜୀବିକାରେ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦାନକାରୀ। ତଙ୍ଗରିଆ ବସ୍ତ୍ର ଓ ସୁଇକାମ ଜ୍ଞାନର ସଂରକ୍ଷକ। ପ୍ରାୟ ୫୩ଟି କାରିଗର ପରିବାର / ପ୍ରାୟ ୮୦ ଜଣ କାରିଗର ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି।

ଦକ୍ଷ ତନ୍ତୁବାୟ

ପ୍ରାୟ ୭ ଜଣ ଦକ୍ଷ ତନ୍ତୁବାୟ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି। ଡିଜାଇନ୍, ସୂକ୍ଷ୍ମତା, ଶେଷ କାମ ଓ ଗୁଣବତ୍ତାରେ ଦକ୍ଷ। ବିଶେଷଜ୍ଞ ଜ୍ଞାନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂରକ୍ଷକ।

ସମୁଦାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

୧୨ଟି SHG, ଗ୍ରାମ କମିଟି, ବୟସ୍କମାନେ, ମହିଳା, ଯୁବକ-ଯୁବତୀ ଓ ଚାଷୀ ଗୋଷ୍ଠୀ। DKDA ଓ ସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମ୍ପର୍କ।

GAMA ଡାଟା ଟିମ୍

ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରିଚୟ

ତଙ୍ଗରିଆ ଶାଲ୍ କେବଳ ଏକ ଉତ୍ପାଦ ନୁହେଁ

ତଙ୍ଗରିଆ ଶାଲ୍ / କାପଡ଼ଗଣ୍ଡା ତଙ୍ଗରିଆ କଣ ପରିଚୟ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ — ଏହା ପାରମ୍ପରିକ ଭାବେ ହାତରେ ତିଆରି ଓ ସୁରକ୍ଷା କରାଯାଏ, ଏବଂ ମୁଖ୍ୟତଃ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପରମ୍ପରା ଜୀବନ୍ତ ରହିଛି।

1 ସାଂସ୍କୃତିକ ଅର୍ଥ

ନକ୍ସା ଓ ରଙ୍ଗରେ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅର୍ଥ ନିହିତ ଅଛି। ତିନାଇନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପାହାଡ଼, ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ। ଏହି କାରିଗରୀ ପଡ଼ିରୁ ପଡ଼ିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତୀକ।

2 ଭୌଗୋଳିକ ସୂଚକ

କାପଡ଼ଗଣ୍ଡା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ GI ଉତ୍ପାଦ, ଯାହା ରାୟଗଡ଼ାର କୁଲିପୁର ନିୟମଗିରି ତଙ୍ଗରିଆ କଣ ତନ୍ମୁଦ୍ରା ସଂଘ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ।

3 ଆଜିର ଖାମୋସାରେ

ପ୍ରାୟ ୭ ଜଣ ଦକ୍ଷ ତନ୍ମୁଦ୍ରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ବୁଣାକାମ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଜୀବନ୍ତ କୌଶଳ। ଏହି କାରିଗରୀର ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଜୀବିକାଗତ ଉଭୟ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି।

ଏହି ଶାଲ୍ କେବଳ ଏକ ତିନାଇନ୍ ନୁହେଁ; ଏହା ପରିଚୟ, ସ୍ମୃତି ଓ ଭୂବୃଣ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ବହନ କରେ।

Skills That Live in the Village

From Land to Bloom — Locally Developed Capabilities

ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପଟି ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପର ଅଂଶ ଅଟେ, ଯାହା ଗ୍ରାମୀଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଲବ୍ଧ କୌଶଳକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗଠିତ ହୋଇଛି। ଏହା ଗ୍ରାମୀଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଲବ୍ଧ କୌଶଳକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗଠିତ ହୋଇଛି।

ପିନ୍‌ଫଳ ଚାଷ

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ

ମିଶ୍ରିତ ଖିରି ଚାଷ

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଶାଗ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ

ଜିରା, ଖିରି ଓ ଖିରି ଚାଷ

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ

ଫଳାଣି ଚାଷ ଓ ଖିରି

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ
ପିନ୍‌ଫଳ ଚାଷ

ପାରମ୍ପରିକ ଖିରି

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ
ଫାର୍ମରସ

ଶାଘା ଚାଷ ଓ ଖିରି

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ
ଫାର୍ମରସ

ଫଳାଣି ଚାଷ ଓ ଖିରି

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ
ଫାର୍ମରସ

ଫଳାଣି ଚାଷ

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ
ଫାର୍ମରସ

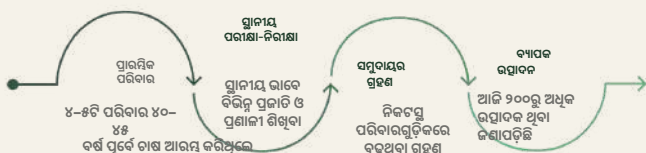
ଫଳାଣି ଚାଷ

ଖାଉଁଶ ଚାଷ
ଫାର୍ମରସ
ଫାର୍ମରସ

Made with GAMA

ଅନାରସର କାହାଣୀ

ସମୁଦାୟ ଗଢ଼ିଥିବା ଅର୍ଥନୀତି

ଯାହା ଅଛି

- ସୁଦୃଢ଼ ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ପାଦନ ଜାଳ
- ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟବସାୟୀ ସମ୍ପର୍କ
- ଗାଁ ବାହାରର ବଜାର
- ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଜାତି ଓ ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ

ଯାହା ଅନୁପସ୍ଥିତ

- ସଂଗ୍ରହ ଓ ଭଣ୍ଡାରଣ
- ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଓ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
- ମୂଲ୍ୟରେ ସୁଚ୍ଛତା
- ଉତ୍ପାଦକମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଦରକାଶକ୍ଷମ ଶକ୍ତି

ଅନାରସ ଅନ୍ୟତମ ଶାଗ ନଷ୍ଟଶାଳୀ; ପ୍ରାୟ ୩-୭ ଦିନର ଅନ୍ୟତମ ବିକ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ସମୟ ଥିବାରୁ ଶାଗ ବିକ୍ରି କରିବାର ଚାପ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।

ଶାଲର କାହାଣୀ

ଆର୍ଥିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମ୍ମୁଖୀନ ଏକ ସାଂସ୍କୃତିକ କୌଶଳ

- 1** ପୂର୍ବରୁ ମୂଳ କପଡ଼ା ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ଉତ୍ପାଦିତ କିମ୍ବା ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଥିବା ଜଣାପଡ଼େ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ପାଦନ ଶୃଙ୍ଖଳା ସମୁଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ଥିଲା।
- 2** ଆଜି ମୂଳ କପଡ଼ାର ଅଧିକାଂଶ ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଆସେ। ସୂତା ସୋନପୁର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ଆସେ। ଏହାକୁ ତଙ୍ଗରିଆ ଶାଲରେ ପରିଣତ କରିବାର ବିଶେଷ କୌଶଳ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ରହିଛି।
- 3** ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା। ଶ୍ରମ-ନିର୍ଭର ଉତ୍ପାଦନ। ମହିଳାମାନଙ୍କ କାମକୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯଥୋଚିତ ମୂଲ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ। ତନ୍ମୁଦ୍ଧାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଖି / ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଚାପ ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି। ଉନ୍ନତ ଜ୍ଞାନ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଦକ୍ଷ ତନ୍ମୁଦ୍ଧାୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ — ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଯୁବ କାରିଗରମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଆବଶ୍ୟକ।

ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ଶୃଙ୍ଖଳା ବାହାରକୁ ସରିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସାଂସ୍କୃତିକ ଜ୍ଞାନ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଖାମୁସିରେ ଗଭୀର ଭାବେ ମୂଳବଦ୍ଧ ରହିଛି।

ଖାମୁସିର ସମ୍ପଦ ମାନଚିତ୍ର ଗାଁରେ ଆବଶ୍ୟକ ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ରହିଛି

ଭୂଦୃଶ୍ୟ

ନିୟମଗିରି ପାହାଡ଼ • ଜଙ୍ଗଲ •
ଜଳ • ପାହାଡ଼ିଆ କୃଷି

ଉତ୍ପାଦନ

ଅନାରସ • ହଳଦୀ • ଅବା •
ଗୋଲମରିତ • ମିଶ୍ରିତ ଫସଲ

ଲୋକ ଓ କୌଶଳ

ଚାଷୀ • ମହିଳା କାରିଗର • ଦକ୍ଷ
ତନ୍ମୁଦ୍ଧାୟ • ଯୁବକ-ଯୁବତୀ •
ବୟସ୍କମାନେ

ସଂସ୍କୃତି

ତଙ୍ଗରିଆ ଶାଲ • ପାରମ୍ପରିକ
ଡିଜାଇନ୍ • ରଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କରେ
ଜ୍ଞାନ • ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଚୟ

ସାମୁହିକ କ୍ଷମତା

୧୨ଟି SHG • ଗ୍ରାମ କମିଟି • ସମୁଦାୟ ନେତୃତ୍ୱ

ସଂସ୍ଥାଗତ ସମ୍ପର୍କ

DKDA • ସରକାରୀ ସମ୍ପର୍କ • ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ / ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ

ଖାମ୍ବେସୀର କାହାଣୀ

ନିଜର ପରିଚୟ ହରାଇନଥାଇ ଅନୁକୂଳିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ସମୁଦାୟ
ପୋଡ଼ା ଓ ଜୀବିକାନିର୍ବାହୀମାନଙ୍କ ଜୀବିକାରୁ
ଅନାରସ + ବିବିଧାକୃତ କୃଷି + ପାରମ୍ପରିକ କାରିଗରୀ ଦିଗରେ
ତଙ୍ଗରିଆ ଜ୍ଞାନ, ସଂସ୍କୃତି, କୌଶଳ ଓ ନିୟମଗିରି ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ବଜାୟ ରଖୁ

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ

ଉତ୍ପାଦନ ଓ କୌଶଳ ବଜାର ସହିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଠାରୁ ଅଧିକ
ଦୃଢ଼ ଭାବେ ବୁଝି ପାଇଛି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ କେବଳ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ
କରିବା ନୁହେଁ।

ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତୁ → ସଂଗଠିତ କରନ୍ତୁ → ମୂଲ୍ୟ ବଢ଼ାନ୍ତୁ → ଦରକାରୀକଣ୍ଠି
କରନ୍ତୁ → ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ନିଜ ପାଖରେ ରଖନ୍ତୁ

ଖାମ୍ବେସୀର ସମସ୍ୟା ସମ୍ପଦର ଅଭାବ ନୁହେଁ, ବରଂ ଥିବା ସମ୍ପଦକୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷା ଓ ସାମୂହିକ ସ୍ତରରେ ପରିଣତ
କରିବା ପାଇଁ ସାମିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବା।

ଖାମ୍ବେସୀରେ ଭୂଦୃଶ୍ୟ କେବଳ ଗାଁ ଜୀବନର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନୁହେଁ — ଏହା ଲୋକମାନେ କିପରି ଚାଷ କରନ୍ତି, ରୋଜଗାର କରନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ
ଗଢ଼ିଥାଏ।

ସମସ୍ୟା ମାନଚିତ୍ର

ଖାମ୍ବେସୀ ଜୀବିକା ନିରୂପଣ

ଉତ୍ପାଦନ, ସାଂସ୍କୃତିକ ମୂଲ୍ୟ ଓ ପରିବାର ଆୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆଠଟି ବାଧା।

ସାରାଂଶ

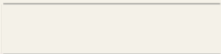
ବାଧା ମାନଚିତ୍ର

ଆଠଟି ସମସ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ର

ଉତ୍ପାଦନ, ସାଂସ୍କୃତିକ ମୂଲ୍ୟ ଓ ପରିବାର ଆୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆଠଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ବାଧା ଖାମ୍ବେସିର ଜୀବିକାକୁ ସୀମିତ କରୁଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ଜଟିଳ କରୁଛି, ତେଣୁ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମାଧାନ ନକରି କେବଳ ଅଲଗା ଅଲଗା ସୁଧାର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ।

ସମସ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବୃଣ୍ୟ

ଜମି ଓ ମୌଳିକ ସମ୍ପଦ · ଅନାୟତ୍ତ ଶୀଘ୍ର ନଷ୍ଟଶୀଳତା · ଭଣ୍ଡାରଣ ଓ ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା · ଦୁର୍ବଳ ଉତ୍ପାଦକ ସାମୁଦ୍ରିକତା · ମୂଲ୍ୟ ଓ ପେମେଣ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା · ସୀମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ / ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି · ତଙ୍ଗରିଆ ଶାଲର ବାଧା · ସଂସ୍ଥାଗତ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଅଭାବ

ଅନାରସ

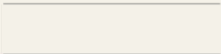
ସୁଦୃଢ଼ ଉତ୍ପାଦନ, ଦୁର୍ବଳ ମୂଲ୍ୟ ଶୃଙ୍ଖଳା

ସମସ୍ୟା ଉତ୍ପାଦନରେ ନୁହେଁ — ଫଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବା ପରେ କ'ଣ ଘଟେ, ସେଥିରେ ରହିଛି।

ଉତ୍ପାଦନର ଭିତ୍ତି
ଚାଷୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦଶକ
ଦଶକର ଚାଷ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି।
ଅନାରସ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା
୨୦୦ରୁ ଅଧିକ ପରିବାର ଏକ
ସୁଦୃଢ଼ ଉତ୍ପାଦନ ଭିତ୍ତି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି,
ଯାହା ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ।

ଶୀଘ୍ର ନଷ୍ଟଶୀଳତାର
ସମସ୍ୟା
ଅନାରସ ପ୍ରାୟ ୩-୬ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ
ବିକ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ରହେ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି।
ବର୍ଷା ଶୀଘ୍ର ନଷ୍ଟ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ
ବଢ଼ାଇପାରେ। ଚାଷୀମାନେ ଭଲ ଦର
ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ
ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କମ୍ ଦରରେ ବିକ୍ରି
କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି।

ଭଣ୍ଡାରଣର ଅଭାବ
ଗାଁ ସ୍ତରରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭଣ୍ଡାରଣ କିମ୍ବା
ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବା
ଜଣାପଡ଼ିଛି। ଚାଟିକଣାରେ ଥିବା DKDA
ସୁବିଧାର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର
କ୍ଷମତା, ପହଞ୍ଚ, ମାଲିକାନା ଓ ବ୍ୟବହାର
ସୂକ୍ଷ୍ମ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାର ସତ୍ୟାପନ
ଆବଶ୍ୟକ।

ଖାମ୍ବେସର ସମ୍ପଦ ମାନଚିତ୍ର ଗାଁରେ ଆବଶ୍ୟକ ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ରହିଛି

ଭୂବିଜ୍ଞାନ
ନିୟମଗିରି ପାହାଡ଼ •
ଜଙ୍ଗଲ • ଜଳ •
ପାହାଡ଼ିଆ କୃଷି

ଉତ୍ପାଦନ
ଅନାରସ • ହଳଦୀ •
ଅଦା • ଗୋଲମରିଚ •
ମିଶ୍ରିତ ଫସଲ

ଲୋକ ଓ କୌଶଳ
ଚାଷୀ • ମହିଳା କାରିଗର •
ଦକ୍ଷ ତନ୍ତୁବାୟ • ଯୁବକ-
ଯୁବତୀ • ବୟସ୍କମାନେ

ସଂସ୍କୃତି
ତଙ୍ଗରିଆ ଶାଳୁ • ପାରମ୍ପରିକ
ଡିଜାଇନ୍ • ରଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କରେ
ଜ୍ଞାନ • ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଚୟ

ସାମୂହିକ କ୍ଷମତା
୧୨ଟି SHG • ଗ୍ରାମ କମିଟି • ସମୁଦାୟ ନେତୃତ୍ୱ

ସଂସ୍ଥାଗତ ସମ୍ପର୍କ
DKDA • ସରକାରୀ ସମ୍ପର୍କ • ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ / ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ

ମୂଲ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ହାରାଇଯାଏ

ବାଧାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଭାବ ସଂଚିତ ହୁଏ — ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁର୍ବଳ ସଂଯୋଗ ଉତ୍ପାଦକଙ୍କ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ କମାଇ ଦିଏ।

ଉତ୍ପାଦନ ସହିତ ସମାନ ଭାବେ ଅମଳ, ସାମୂହିକ ସଂଗ୍ରହ, ଭଣ୍ଡାରଣ, ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଓ ବିପଣନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିକଶିତ ହୋଇନାହିଁ। ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସମୁଦାୟ ଅନାରସ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବେ, କେଉଁଠାରେ, କିପରି କିମ୍ବା କେତେ ଦରରେ ବିକ୍ରି ହେବ ତାହା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରୁନାହିଁ।

1

ଦୁର୍ବଳ ସାମୂହିକ ସଂଗ୍ରହ
ସୁଦୃଢ଼ ଅନାରସ ଉତ୍ପାଦକ
ଗୋଷ୍ଠୀ କିମ୍ବା FPO ନାହିଁ।
ଚାଷୀମାନେ ପୃଥକ ଭାବେ
ବିକ୍ରି କରନ୍ତି, ଫଳରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରବାରରେ
ଦରକଷାକଷି କ୍ଷମତା ଖଣ୍ଡିତ
ହୁଏ।

2

ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅଭାବ

ମୂଲ୍ୟ, ମାନ ଓ ଚାହିଦା ସମ୍ପର୍କରେ
ସୀମିତ ସୂଚନା ରହିଛି। ବଜାର
ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ଦର ଦେଉଛି
ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ।

3

ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ
ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା
ଶୀଘ୍ର ବିକ୍ରି କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକତା କ୍ରେତାମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଶକ୍ତିର ସନ୍ତୁଳନକୁ
ଝୁକାଇ ଦିଏ। ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ
ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ କ୍ରୟ
ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ୫୦% ଟଙ୍କା
ଦିଅନ୍ତି; ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା
କାରବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରେ
ଦିଆଯାଏ।

4

ଶ୍ରମ ଓ ଲାଭାଂଶ ଉପରେ
ଚାପ
ପ୍ରତି ଫଳ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ₹୨-
₹୫ ସଂଗ୍ରହ ଓ ପରିବହନ
ଶ୍ରମ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିବା
ଜଣାପଡ଼ିଛି, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ
କମ୍ ଥିବା ଲାଭାଂଶକୁ
ଆହୁରି କମାଇ ଦିଏ।
ଅତିରିକ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ
ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କେନ୍ଦ୍ର ନାହିଁ।

ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ପଦ, ଦୁର୍ବଳ ଉତ୍ପାଦନ ପରିବେଶ

ଚାହିଦା ରହିଛି। ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ମହିଳା କାରିଗରମାନେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ମୂଲ୍ୟର ଅଧିକ ଅଂଶ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିପାରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିବା।

1 କଞ୍ଚାମାଲର ଅନିଶ୍ଚିତତା

ମୂଳ କପଡ଼ା ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଏବଂ ସୂତା ସୋନପୁର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ। ଯୋଗାଣ ଶୃଙ୍ଖଳା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଉତ୍ପାଦନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ଅସ୍ଥିରତାକୁ ବଢ଼ାଇଥାଏ।

2 ଶ୍ରମର ଅଧିକ ତାପ ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଝୁମ୍ପ

ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଏକ ସାଧାରଣ ଶାଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ୪୫ ଦିନ ଏବଂ ଏକ ସୃଷ୍ଟି ଶାଲ୍ ପାଇଁ ୫-୭ ମାସ ସମୟ ଲାଗେ। ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବୁଣିବା ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଆଖିର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ମହିଳାମାନଙ୍କ ଶ୍ରମକୁ ପ୍ରାୟତଃ ଖଣ୍ଡକାଳୀନ କିମ୍ବା ଅବସର ବିନୋଦ କାମ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ, ଯାହା ଏଥିରେ ଥିବା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଥିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଯୋଗଦାନକୁ ଲୁଚାଇ ଦିଏ।

3 କୌଶଳ, ସାମୁହିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଡିଜାଇନ୍ ସୁରକ୍ଷା

ପ୍ରାୟ ୭ ଜଣ ଦକ୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ରବାୟଙ୍କ ପାଖରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ଉନ୍ନତ କୌଶଳ ରହିଛି, ତେଣୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଭାବେ କୌଶଳ ହସ୍ତାନ୍ତର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ସଂଗ୍ରହ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗୁଣବତ୍ତା, ଡାଣ୍ଡିଂ, ମୂଲ୍ୟ ଦରକଷାକଷି ଓ ଡିଜାଇନ୍ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଧିକ ସୁଦୂର ସାମୁହିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆବଶ୍ୟକ। ପୂର୍ବରୁ ଡିଜାଇନ୍ ନକଲ ହେବାର ଚିନ୍ତା ଥିବାରୁ ସମୁଦାୟର ମାଲିକାନା ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୁରୁତ୍ଵ ବଢ଼ିଛି।

ମୁଖ୍ୟ କଥା

ଡଙ୍ଗରିଆ ଶାଲ୍‌ର ଚାହିଦା ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ମୂଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଂଶ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁଦୂର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ।

ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ବାଧା

1 ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉତ୍ପାଦକ
ଚାଷୀ ଓ କାରିଗରମାନେ ସାମୁହିକ ସମନ୍ୱୟ କିମ୍ବା ଅଂଶୀଦାରୀ ସୂଚନା ବିନା ଏକାକୀ ଦରକଷାକଷି କରନ୍ତି।

2 ଦୁର୍ବଳ ଦରକଷାକଷି
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦରକଷାକଷିରୁ ଦୁର୍ବଳ ଫଳାଫଳ ମିଳେ। ସର୍ତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ମୂଲ୍ୟ ଚାପକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କିମ୍ବା ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ପହଞ୍ଚି ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ସ୍ଵର ନାହିଁ।

3 କମ୍ ମୂଲ୍ୟ ଧାରଣ
ଖଣ୍ଡିତ ସଂସ୍ଥାଗତ ସ୍ତରର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କମ୍ ପ୍ରାପ୍ତି, ଯୋଜନାର ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଏବଂ ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଗଢ଼ିବାରେ ସୀମିତ କ୍ଷମତା।

ଯାହା ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଗଢ଼ନ୍ତୁ
ଖାମୁଣ୍ଡିରେ ଚାଷୀ, କାରିଗର, ୧୨ଟି SHG ଓ ଏକ ଗ୍ରାମ କମିଟି ରହିଛି। ଏଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଆରମ୍ଭିକ ଭିତ୍ତି — କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଥେଷ୍ଟ ସୁଦୂର ଜୀବିକା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି।

ମୁଖ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

- ସମାନାନ୍ତର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ — ଥିବା ୧୨ଟି SHG ଓ ଗ୍ରାମ କମିଟି ଉପରେ ହିଁ ଗଢ଼ନ୍ତୁ।
-
-

ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଓ ସୂଚନାଗତ ଅଭାବ

ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ବାଧା ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ବଟଲନେକ୍

ସଂସ୍ଥାଗତ ସ୍ୱର ଓ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ସହାୟତା

କୃଷକମାନେ ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର 'କୌଶସି ସ୍ୱର ନାହିଁ' ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସବୁବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ। DKDAର ସହାୟତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ପୂର୍ବାନୁମାନଯୋଗ୍ୟ, ନିୟମିତ, ମାପଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନର ଦାୟିତ୍ୱ କୌଣସି ଏକକ ସଂସ୍ଥା ନେଇନାହିଁ।

ଦୁର୍ବଳ ସମନ୍ୱୟ

କୃଷକ, ଉତ୍ପାଦକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବ୍ୟବସାୟୀ, ସରକାରୀ ବିଭାଗ, କ୍ଳେତା ଏବଂ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ଭାବେ ପୃଥକ ପୃଥକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଯୋଜନାରେ ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବେ ପ୍ରକୃତ ସୁବିଧାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ: ଯୋଗ୍ୟତା, ଦାୟା ସଂସ୍ଥା, ଚଳିଲପତ୍ର, ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦାୟିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ସମୁଦାୟକୁ ସୂଚନା ଆବଶ୍ୟକ।

ସୂଚନାର ଅଭାବ

ସମୟୋପଯୋଗୀ ସୂଚନା ବିନା, ଉତ୍ପାଦକମାନେ ଦୃଢ଼ ବଜାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଅନାରସ ଉତ୍ପାଦକମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଦର, କ୍ଳେତା, ଗ୍ରେଡିଂ ଏବଂ ଦେୟ ନିୟମ ଆବଶ୍ୟକ। ଶୀଘ୍ର କାରିଗରମାନଙ୍କୁ କ୍ଳେତା ବର୍ଷ, ଡିଜାଇନ ପସନ୍ଦ, ଖର୍ଚ୍ଚ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ବଜାରରେ ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଆବଶ୍ୟକ। ସୂଚନାର ଅଭାବ → ଦୁର୍ବଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି → ଦୁର୍ବଳ ଦରକସାକସି କ୍ଷମତା → କମ୍ ମୂଲ୍ୟ ଆହରଣ।

ସମୟୋପଯୋଗୀ ସୂଚନା ବିନା, ଉତ୍ପାଦକମାନେ ଦୃଢ଼ ବଜାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ — ସୂଚନାର ଅଭାବ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାଧା, ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଆହୁରି ଜଟିଳ କରେ।

ପୁଣ୍ୟ କାହାଣୀ

ଖାମ୍ବେସୀ: ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ପଦ, ଦୁର୍ବଳ ସଂଯୋଗ

ସମୁଦାୟରେ ସମ୍ପଦ ଅଛି

ଜମି • ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ • ଅନାରସ ଚାଷ • ଦକ୍ଷ ମହିଳା ବୁଣାକାର • ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଚୟ (ଡଙ୍ଗରିଆ ଶାଲ) • ୧୨ଟି ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ • ଗ୍ରାମ କମିଟି

ଯାହାର ଅଧିକ ଯାଞ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ

ଜଳ — ପାନୀୟ ଜଳର ଉପଲବ୍ଧତା, ଜଳସେଚନ, ଜଳ ଉତ୍ସ, ଉତ୍ପାଦନୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଜଳ ଚାପ ବିଷୟରେ ଏହି ନିଦାନରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ। କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତରୀୟ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ତଥ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଅନୁମାନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।
ପ୍ରବାସନ — ଏହା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇନାହିଁ। ଯଦି କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତରୀୟ ଆଲୋଚନାରେ ଉତ୍ପାଦନୀୟ ପ୍ରବାସନର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ, ତେବେ ଜାତିକାର ଅଭାବ, ଉତ୍ପାଦନୀୟ ଆୟ ବ୍ୟବହାରକୁ ପ୍ରବାସନ ଏବଂ ନୂତନୀକରଣ ଆକର୍ଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ। ଅଧିକ ଯାଞ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ବିଷୟ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ।

କିନ୍ତୁ ବଚଳନେକ୍ ଓ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମ୍ମୁଖୀନ

ବଚଳନେକ୍: ଜମି ସାମାବେତା • ଭୂସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ • ଶୀଘ୍ର ନଷ୍ଟଶୀଳତା • କଳାମାଲର ଅନିଶ୍ଚିତତା • ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା • ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଭାବ
ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା: ସାମୁହିକ ସଂଗଠନ • ସଂରକ୍ଷଣ • ପରିବହନ • ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ • ସଂସ୍ଥାଗତ ସଂଯୋଗ • ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ
ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ବାଧା: ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ସହାୟତା • ଦୁର୍ବଳ ସ୍ୱର • ଦୁର୍ବଳ ସମନ୍ୱୟ • ବିକଳିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
ଫଳାଫଳ: ବୃକ୍ଷକମାନଙ୍କର ବମ୍ / ଅନିଶ୍ଚିତ ଆୟ • ମହିଳାମାନଙ୍କର ଶ୍ରମର ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ • ସୀମିତ ଜୀବିକା ସୁରକ୍ଷା

ଖାମ୍ବେସୀର ସମ୍ପଦର ଅଭାବ ନାହିଁ। ଖାମ୍ବେସୀର ସମ୍ପଦକୁ ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଭାବ ଅଛି। ସମୁଦାୟ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ବଚଳାଇବା ନୁହେଁ — ବରଂ ଏମିତି ସଂଯୋଗସୃଷ୍ଟିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସମୁଦାୟ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଆଲୋଚନା ଏବଂ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିପାରିବ।

ଗାର୍ବୋଲି

ସାରାଂଶ

ଗାର୍ଗଟୋଲି ଏକ ନଜରରେ

ସମୁଦାୟ ଓ ସ୍ଥାନ

ଜଙ୍ଗଲିଆ କନ୍ଧ ସମୁଦାୟ । କୁଲି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ । ବିଷମ କଟକ ରୁକ୍ । ରାୟଗଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା । ୬୮ଟି ପରିବାର । ୩୪୫ ଜଣ ଲୋକ

ଜୀବିକା ଓ ଶିଶୁମାନେ

କୃଷି - ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ - ଅନାରସ - ମଜୁରି ଶ୍ରମ । ୬ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ୩୭ ଜଣ ଶିଶୁ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ିରେ ନାମରଖି ହୋଇଛନ୍ତି । ଘରୋଇ ଖାଦ୍ୟ ପରିଚାଳନା, ଶିଶୁ ଯତ୍ନ, କୃଷି ଏବଂ ପୋଷଣ ପ୍ରଥାରେ ମହିଳାମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଭୂମିକା ନିଭାନ୍ତି — ପ୍ରାଥମିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହର ୧୫ ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୨ ଜଣ ମହିଳା ଥିଲେ ।

ବୃହତ୍ତର କାହାଣୀ

ଗାର୍ଗଟୋଲିର ପାହାଡ଼ିଆ ଅବସ୍ଥାନର ପ୍ରଭାବ: ଖାଦ୍ୟ → ଜୀବିକା → ବଜାର → ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ → ପିଡିଏସ୍ → ସରକାରୀ ଅଧିକାର । ସମ୍ପଦ ଥିବା ଏକ ଗାଁ — କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ ଅସମାନ ପ୍ରବେଶ ।

ଭୂଦୃଶ୍ୟ ଓ ଜୀବିକା

ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନକୁ ଗଢ଼ିଥାଏ

ଚାଷ କରନ୍ତୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଭୂଦୃଶ୍ୟ ସହିତ ଖାପ ଖାଇଥିବା କୃଷି ଓ ଉଦ୍ୟାନଚାଷ । ଅନାରସ ଅର୍ଥନୀତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି — କିନ୍ତୁ ଉତ୍ପାଦନ ଅନୁପାତିକ ଆୟରେ ପରିଣତ ହୋଇନାହିଁ ।

ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ ପିଏଚସି ପ୍ରାୟ ୨ କି.ମି. ଦୂରରେ, କିନ୍ତୁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧତା ସୀମିତ । ସିଏଚସି ପ୍ରାୟ ୧୫ କି.ମି. ଦୂରରେ । ଦୂରତା ଓ ଭୁପୃଷ୍ଠ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ, ପିଡିଏସ୍ ଏବଂ ସରକାରୀ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ରେଫରାଲ୍ ଓ ପରିବହନରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ବଟଲନେକ୍ ଜୀବିକା ଓ ପରିବେଶୀୟ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା ସେହି ଭୂଗୋଳ ମଧ୍ୟ ବଜାର, ସେବା ଏବଂ ସୁଯୋଗ ପାଇବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ାଇଥାଏ — ଏହା ଏକ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ଗଠନାତ୍ମକ କାରକ ।

ଗାଁଗୋଲିର ସମ୍ପଦ ମାନଚିତ୍ର

ଗାଁରେ ଆବଶ୍ୟକ ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ରହିଛି

ଜମି ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ
କୃଷି • ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ
ଉତ୍ପାଦ • ଉଦ୍ୟାନବାସ •
ଅନାରସ • ସ୍ଥାନୀୟ ଖାଦ୍ୟ
ସମ୍ପଦ

ଲୋକ ଓ ଜ୍ଞାନ
କୃଷି ଜ୍ଞାନ • ଖାଦ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ • ଶିଶୁ
ଯତ୍ନ ପ୍ରଥା • ସ୍ଥାନୀୟ
ପରିବେଶୀୟ ଜ୍ଞାନ

ପରିବାରର ପୋଷଣ ସମ୍ପଦ
୧୫ ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ୧୪ ଜଣ ଜନ୍ମ ପରେ
ଶୀଘ୍ର ସ୍ତନ୍ୟପାନ
କରାଇଥିବା କହିଛନ୍ତି। ଛଅ
ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ
ମାତୃଦୁଗ୍ଧପାନ। ୧୫ଟି
ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ୫ଟିରେ
ରୋଷେଇ ବଗିଚା ଅଛି।

ସମୁଦାୟ ମଞ୍ଚ
୩୭ ଜଣ ଶିଶୁ ନାମଭର୍ତ୍ତି
ଥିବା ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି —
ବୃଦ୍ଧ ନିରୀକ୍ଷଣ,
ପରାମର୍ଶ, ପୋଷଣ
ସହାୟତା, ରେଫରାଲ୍
ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ
ଅନୁସରଣ ପାଇଁ
ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମଞ୍ଚ।

ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ସବୁକିଛି ବାହାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନୁହେଁ — ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା, ପରସ୍ପର ସଂଯୋଗ କରିବା ଏବଂ ବ୍ୟାପକ କରିବା।

ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକ

ଅନେକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ, ଗୋଟିଏ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା

- 1 ଖାଦ୍ୟ ଓ ପୋଷଣ
ଉତୁକାଳୀନ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବ। ଚାଉଳକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥିବା ଖାଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ। ସୀମିତ ଖାଦ୍ୟ ବିବିଧତା। ଅଣ୍ଡା
ଓ ଫଳ କେବଳ କେବେ କେବେ ମିଳେ।
- 2 ଜୀବିକା ଓ ଆୟ
ସ୍ଥାନୀୟ ରୋଜଗାର ସୁଯୋଗ କମ୍। ଅନାରସର ଦରରୁ ମିଳୁଥିବା ଆୟ ଦୁର୍ବଳ। ପରିବାରର
କ୍ରୟ କ୍ଷମତା ସୀମିତ।
- 3 ଜଳ, ପରିମଳ ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛତା (WASH) ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ଘରୋଇ ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନଳକୂପ। ସର୍ବେକ୍ଷଣ
କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ପରିବାର ପାଣି ବିଶୋଧନ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ଶୌଚାଳୟ ଥିବା ରିପୋର୍ଟ
କରିନାହାନ୍ତି। ଡାକ୍ତରଙ୍କର ସୀମିତ ଉପଲବ୍ଧତା; ରେଫରାଲ୍ ସେବା ପାଇବାରେ କଷ୍ଟ।
- 4 ସରକାରୀ ଅଧିକାର
୫ଟି ପରିବାର ପାଖରେ ରାସନ କାର୍ଡ ନାହିଁ। KYC ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ୭ ଜଣଙ୍କ ପାଖରେ
ଆଧାର ନାହିଁ। ପ୍ରାୟ ୨-୩ ଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁଭଦ୍ରା ସୁବିଧା ପାଇନାହାନ୍ତି।

ସାଧାରଣ ପୂର୍ତ୍ତ

ପାହାଡ଼ିଆ ଭୂଗୋଳ → କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ → ସୀମିତ ଆୟ + ଉତୁକାଳୀନ ଖାଦ୍ୟ ଅନିରାପଣ → ଦୁର୍ବଳ ଖାଦ୍ୟ ବିବିଧତା → ଶିଶୁ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା

Madanika

ଶିଶୁ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା

ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ୭ ଜଣ ବନାମ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ୧୭ ଜଣ

ଗଭୀର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ଗାବ୍ତୋଲିର ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ିର ନିୟମିତ ପୋଷଣ ନିରୀକ୍ଷଣରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭାବ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା। ଗାବ୍ତୋଲିର ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି।

36

ନାମଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଶିଶୁ

ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ରରେ ୬ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ଶିଶୁ

୭

ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ରିପୋର୍ଟ

ନିୟମିତ ରିପୋର୍ଟିଂ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁଷ୍ଟିହୀନ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁ

୧୭

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ଚିହ୍ନଟ

ଗଭୀର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ପୋଷଣ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ଥିବା ଶିଶୁ ଚିହ୍ନଟ ହେଲେ — ୭ ଜଣ ପୁଅ, ୧୦ ଝିଅ

୧୦

ଅତିରିକ୍ତ ଶିଶୁ

ବୟସ ଅନୁସାରେ ୫ ଜଣଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା କମ୍; ବୟସ ଅନୁସାରେ ୧୭ ଜଣଙ୍କ ଓଜନ କମ୍

ଗଭୀର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ୧୭ ଜଣ ଶିଶୁ ଚିହ୍ନଟ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ନିୟମିତ ରିପୋର୍ଟିଂରେ କେବଳ ୭ ଜଣ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲେ ବାହାରି? ଏହା କେବଳ ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ — ଏହା ପୋଷଣ ନିରୀକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା କେଉଁଠାରେ ଅଟକି ଯାଉଛି?

୧	୨	୩	୪
ଚିହ୍ନଟର ଅଭାବ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ୭ ଜଣ ବନାମ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ୧୭ ଜଣ। ମାପ, ଶ୍ରେଣୀକରଣ, ରେକର୍ଡ କରିବା, ତଥ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସରଣରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅଭାବ।	ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ସହିତ ସଂଯୋଗ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ୧୩ ଜଣ ଶିଶୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ଆସୁନାହାନ୍ତି — ଯାହା ଫଳରେ ନିରୀକ୍ଷଣ, ପରାମର୍ଶ, ପୋଷଣ ସହାୟତା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସରଣରୁ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇପାରୁନାହାନ୍ତି।	ଖାଦ୍ୟ ଓ ଖାଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ ୧୫/୧୫ ସର୍ବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିବା ପରିବାର ରତୁକାଳୀନ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବ ଥିବା ରିପୋର୍ଟ କରିଛନ୍ତି। ତାହାଲ ପ୍ରଧାନ; ପ୍ରୋଟିନ୍, ଫଳ ଏବଂ ପନିପରିବା ସୀମିତ।	ଜଳ, ପରିମଳ ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛତା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସରକାରୀ ଅଧିକାର ଗୋଟିଏ ନଳକୂପ, ଶୌଚାଳୟ ନାହିଁ, ପାଣି ବିଶୋଧନର ରିପୋର୍ଟ ନାହିଁ। ଡାକ୍ତରଙ୍କର ଉପଲବ୍ଧତା ସୀମିତ। ରାସନ କାର୍ଡ, ଆଧାର ଏବଂ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସୁବିଧାର ଅଭାବ ଜାରି ରହିଛି।

ଏହି ନିଦାନ ପୋଷଣ, ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା, ଜଳ, ପରିମଳ ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛତା (WASH), ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପିଡିଏସ୍, ଜୀବିକା ଏବଂ ସରକାରୀ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ବଟଲନେକ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ସମନ୍ୱିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରେ।

ଅପପୁଷ୍ଟି କାହିଁକି ଜାରି ରହେ?

- 1

ସ୍ତର ୧ — ତତ୍କାଳିନ
କମ୍ ଓଜନ + ବୟସ ଅନୁସାରେ କମ୍ ଉଚ୍ଚତା + ଦୁର୍ବଳ
ଖାଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ + ଅସୁସ୍ଥତା
- 2

ସ୍ତର ୨ — ପରିବାର
ରତୁକାଳୀନ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବ + ସୀମିତ ଆୟ + କମ୍ ଖାଦ୍ୟ ବିବିଧତା
- 3

ସ୍ତର ୩ — ସେବା ପ୍ରଦାନ
ଦୁର୍ବଳ ବୃଦ୍ଧି ନିରୀକ୍ଷଣ + ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନଟ + ସୀମିତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରବେଶ +
ପିଡିଏସ୍ରେ ବାଧା
- 4

ସ୍ତର ୪ — ଗଠନାତ୍ମକ
ପାହାଡ଼ିଆ ଭୂଗୋଳ + ଆଦିବାସୀ ପ୍ରାନ୍ତୀକରଣ + ଦୁର୍ବଳ ଭିତ୍ତିଭୂମି +
ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ସେବା ପ୍ରଦାନ

ଅପପୁଷ୍ଟି କେବଳ ଏକାକୀ ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ। ଏହା ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସଂଯୁକ୍ତରେ ରହିଛି: ଖାଦ୍ୟ + ଆୟ + ଯତ୍ନ + ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ + ଜଳ, ପରିମଳ ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛତା + ସେବା + ଭୂଗୋଳ

ଗାଁଗୋଲିର ଆବଶ୍ୟକତା

ପୃଥକ ପୃଥକ ଯୋଜନାରୁ ଏକତ୍ରିତ ଗ୍ରାମୀଣ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା

୧

ଶିଶୁମାନେ — ଯାଅ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସରଣ ସମସ୍ତ ୩୬ ଜଣ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଯାଅ କରନ୍ତୁ। ୭ ଓ ୧୭ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନୁରର ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସୁରକ୍ଷିତ ଶିଶୁର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରନ୍ତୁ। ପୁନର୍ବାର ମାପ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସରଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ।

୨

ଖାଦ୍ୟ ଓ ଖାଦ୍ୟ ବିବିଧତା

ଉତ୍କଳୀୟ ଖାଦ୍ୟ ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ରୋଷେଇ ବଗିଚାର ବିସ୍ତାର କରନ୍ତୁ — ୧୫ଟି ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ୧୦ଟି ପରିବାର ପାଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରୋଷେଇ ବଗିଚା ନାହିଁ। ସ୍ଥାନୀୟ ପରିପରିବା, ଫଳ ଏବଂ ସୁଲଭ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଉତ୍ସ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ।

୩

ଜୀବିକା — ଫଳନ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ

ଅନାରସ ବଜାରରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରବେଶ, ମୂଲ୍ୟ ସୂଚନା ଏବଂ ସାମୁହିକ ଦରକସାକସି। ଜୀବିକାରୁ ମିଳୁଥିବା ଲାଭକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ପରିବାରର ପୋଷଣ ସହିତ ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ।

୪

ଜଳ, ପରିମଳ ଓ ସୁସ୍ଥତା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଅଧିକାର

ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଜଳ, ଜଳ ବିଶୋଧନ ଏବଂ ଶୌଚାଳୟ। ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଚେତନତା ଓ ରେଫରାଲ୍ ସହାୟତା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲାର ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ — ରାସନ କାର୍ଡ, ଆଧାର, ସୁରତ୍ରା ଏବଂ ପିଡିଏସ୍।

ସମାପନ

ଗାରୋଲି

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମୁଦାୟ — ଦୁର୍ବଳ ଶେଷ-ମାଇଲ୍ ସଂଯୋଗ

ଗାରୋଲି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗାଁ ନୁହେଁ ଏଠାରେ ଲୋକ, ଜମି, ଚକ୍ର ଓ ଏକ ସଂଗ୍ରାହୀ କିନ୍ତୁ ଏହି ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ: ଖାଦ୍ୟ ସବୁବେଳେ ପୋଷଣରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଉତ୍ପାଦନ ସବୁବେଳେ ଆୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଚିହ୍ନିତ ସବୁବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସରଣରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ; ସେବା ସବୁବେଳେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ।

ଅସୁରକ୍ଷିତତାରୁ ସ୍ଥିରତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁ ଏବଂ ଅସୁରକ୍ଷିତ ପରିବାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତୁ। ପୋଷଣ, ଜୀବିକା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଜଳ-ପରିମଳ-ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଏବଂ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷାକୁ ପରସ୍ପର ସଂଯୋଗ କରନ୍ତୁ। ଲୋକେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, କୃଷି, ଅନାମସ ଚାଷ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରନ୍ତୁ। ଚିହ୍ନିତ ପରେ ସୁସ୍ଥତା ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ।

ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ଅଧିକାରରୁ ମିଳୁଥିବା ମୂଲ୍ୟକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖନ୍ତୁ।

ଗାରୋଲିର ତ୍ୟାଗେଇ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁପସ୍ଥିତି ନୁହେଁ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ବଚଳକେ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ବିଫଳତା, ଯାହା ସମ୍ପଦ ଓ ସାଫଳ୍ୟର ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ପୋଷଣ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜୀବିକା ଏବଂ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷାରେ ପରିଣତ ହେବାରୁ ବାଧା ଦିଏ। ପ୍ରାଥମିକତା କେବଳ ଅପସ୍ଥିତିର ଚିହ୍ନିତ କରିବା ନୁହେଁ — ଶିଶୁକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରିବା।

ଶିଶୁ → ପରିବାର → ସମୁଦାୟ → ସେବା → ବ୍ୟବସ୍ଥା

ସୁସ୍ଥିରପଦର

ସୁଷ୍ପରିପଦର ଲୋକ, ସ୍ଥାନ, ଜୀବିକା ଓ ପ୍ରବାସନ

କୃଷି, ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ, ମହିଳାମାନଙ୍କର କାମ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ଜୀବିକାର ସନ୍ଧାନ
ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିଉଠିଥିବା ଏକ କୁଇ କନ୍ଧ ଗାଁ

ସାରାଂଶ

ଏକ ନଜରରେ

ଲୋକ ଓ ଦାଦନ

କୁଇ କନ୍ଧ ସମୁଦାୟ ୫୦ଟି ପରିବାର। ୨୨ଟି ପରିବାରରୁ ୨୫ ଜଣ ପ୍ରବାସୀ — କାମ ପାଇଁ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ, କେରଳ,
ତାମିଲନାଡୁ ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଆନ୍ତି।

ଆର୍ଥିକ ତଥ୍ୟ

ସ୍ଥାନୀୟ ମଜୁରି: ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା/ଦିନ। ପ୍ରବାସୀ ମଜୁରି: ପ୍ରାୟ ୫୦୦-୬୦୦ ଟଙ୍କା/ଦିନ। ଏହି ମଜୁରି ତଥ୍ୟ ପ୍ରବାସନ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଢ଼
ଆର୍ଥିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସୃଷ୍ଟି କରେ।

ସମ୍ବନ୍ଧ

ସୁଷ୍ଟିପଦର ଲୋକ

ଲୋକମାନେ କେବଳ ପ୍ରବାସୀ ନୁହଁନ୍ତି — ସେମାନେ କୃଷକ, ଶ୍ରମିକ, ଉତ୍ପାଦକ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ଧାରକ।

କୃଷକମାନେ

କୃଷି ସ୍ଥାନୀୟ ଅର୍ଥନୀତିର ଭିତ୍ତି ହୋଇ ରହିଛି। କୃଷକମାନେ ଧାନ, ମିଲେଟ୍, ଡାଲି, ବିରି, କୋଳଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଫସଲ ଚାଷ କରନ୍ତି। ପ୍ରାୟ ୩୮.୯% କୃଷକଙ୍କ ବୟସ ୧୮-୩୫ ବର୍ଷ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି।

ମହିଳାମାନେ

ମହିଳାମାନେ ସକ୍ରିୟ ଆର୍ଥିକ ଭୂମିକା ନିଭାନ୍ତି — କୃଷି, ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଘରୋଇ ଅର୍ଥନୀତି, ପ୍ରବାସନ ଏବଂ ଟେଲରିଂ/ସିଲେଇ କାମରେ। ସର୍ବଶେଷ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଦର୍ଶନରେ ୨୫ ଜଣ ପ୍ରବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୮ ଜଣ ମହିଳା ଥିବା ରେକର୍ଡ୍ ହୋଇଛି, ଯାହା ମହିଳା ପ୍ରବାସନକୁ ଗାଁର ଜୀବିକା କାହାଣୀର ଏକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଂଶ କରିଛି।

ପ୍ରଶ୍ନ

ଯୁବମାନଙ୍କର ପ୍ରବାସନ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତା ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛି। କେଉଁ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥାନୀୟ ସୁଯୋଗ ଯୁବମାନଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ — ଅନୁତ୍ତର ବର୍ଷର କିଛି ସମୟ ପାଇଁ?

ଭୂଦୃଶ୍ୟ ଓ ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନ

ଭୂଦୃଶ୍ୟ ଓ ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନ

ଜମି ଏକ ଭିତ୍ତି ଯୋଗାଏ — କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆୟ ନୁହେଁ

ଗାଁଟି ପ୍ରଧାନତଃ ପାହାଡ଼ିଆ ଭୂଭାଗରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହା କୃଷିର ବିସ୍ତାରକୁ ସୀମିତ କରେ, ଫସଲ ଚୟନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ଏବଂ ଚାଷକୁ ବଡ଼ ପରିମାଣରେ କରିବାକୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ କରେ। ତଥାପି ଜମି ଓ ଜଙ୍ଗଲ ମିଶି ସମ୍ବୃଦ୍ଧିକୁ ଧାରଣ କରୁଛି।

1

କୃଷି ଜମି

ପ୍ରାୟ ୩୦ ଏକର ଜମି ରେକର୍ଡ୍ ହୋଇଛି। ଜମି ମାଲିକାନା ଛୋଟ ଛୋଟ; ପ୍ରାୟ ୧୦ଟି ପରିବାର ପାଖରେ ROR/ପଟା ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି।

2

ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ

ଜଙ୍ଗଲ ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ, କନ୍ୟାମୂଳ, ଫଳ, ମଞ୍ଜି, ମିଲେଟ୍, ଡାଲି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ଯୋଗାଇଥାଏ।

3

ସାଧାରଣ ଜମି ଓ ପଶୁଧନ

ପ୍ରାୟ ୧୨ଟି ପରିବାରରେ ଛେଳି ଅଛି। ସମଗ୍ର ଗାଁରେ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ ସାଧାରଣ। ଗାଈ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଶୁଧନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି।

4

ବିରୋଧାଭାସ

ଗାଁରେ ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ସମ୍ପଦ ଅଛି — କିନ୍ତୁ ସେହି ସମ୍ପଦରୁ ମିଳୁଥିବା ଆର୍ଥିକ ଫଳାଫଳ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ।

ଦାଦନର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଇତିହାସ

ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ ଜୀବିକା ଆଉ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ରହିଲା ନାହିଁ।

୧ — ୨୦୦୨-୦୩ ପୂର୍ବରୁ

ଗାଁର ଜୀବିକା ପ୍ରଧାନତଃ କୃଷି, ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ, ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ, ପଶୁପାଳନ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ମଜୁରି କାମକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ସଂଗଠିତ ହୋଇଥିଲା।

୨ — ପ୍ରାୟ ୨୦୦୨-୦୩

ଦାଦନ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଜୀବିକା କୌଶଳ ଭାବେ ଉଭୟ ହେଲା। ନେତୃତ୍ୱଗ୍ରହଣ ପ୍ରଥମେ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ପରେ କେରଳ, ତାମିଲନାଡୁ ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଦିଗରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା।

୩ — ଆଜି

ପ୍ରବାସୀମାନେ ପ୍ରଧାନତଃ ଇଟା ଭାଟି, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ସମ୍ପର୍କୀୟ କାମ ଏବଂ ସିଲେଇ କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ପ୍ରବାସୀ ମଜୁରି ପ୍ରାୟ ₹୫୦୦-୭୦୦/ଦିନ।

ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ଅଭାବ

ଏହି ନିଦାନରେ ଗାଁର ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ବସତିର ଉତ୍ପତ୍ତି, ପାରମ୍ପରିକ ସଂସ୍କୃତି କିମ୍ବା ବିସ୍ତୃତ ସାଂସ୍କୃତିକ ଇତିହାସ ଦଲିଲଭୁକ୍ତ ହୋଇନାହିଁ। ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଏବଂ ସମୁଦାୟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମୌଖିକ ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ବିକଶିତ କରାଯିବା ଉଚିତ।

ଦୁଷ୍ପରିପଦରର ଜୀବିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧ — ଗାଁ
କୃଷିଜମି + ଜଙ୍ଗଲ +
ପଶୁଧନ + ସ୍ଥାନୀୟ
ଶ୍ରମା ଖାଦ୍ୟ,
ରତ୍ନକାଳୀନ ଆୟ,
ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ
ପରିବାରୀକ ସମ୍ପଦ
ଯୋଗାଇଥାଏ।

୨ — ନିକଟସ୍ଥ
ବଜାର
ସାହାଯ୍ୟରେ
ନିକଟତମ ହାଟ —
ପ୍ରାୟ ୭ କି.ମି.
ଦୂରରେ।
ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ
ତେନ୍ତୁଳି କିଣନ୍ତି।
ସାମୂହିକ ସଂଗ୍ରହ
ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
ସାମିତ।

୩ — ବାହାର ଶ୍ରମ
ବଜାର
ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ, କେରଳ,
ତାମିଲନାଡୁ ଏବଂ
ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶକୁ ଦାଦନ
ଯିବାରୁ ପ୍ରାୟ
₹୫୦୦-୭୦୦/ଦିନ
ହାରରେ ଅନେକ
ଅଧିକ ନଗଦ ଆୟ
ମିଳେ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଅର୍ଥନୀତି

ଗାଁର ସମ୍ପଦ ଭିତ୍ତି ଯୋଗାଏ। ବାହାର ଶ୍ରମ
ବଜାର ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନଗଦ ଫଳାଫଳ
ଯୋଗାଏ।

ଦାଦନ କାହିଁକି ଜାରି ରହେ

- ସ୍ଥାନୀୟ ମଜୁରି: ପ୍ରାୟ ₹୨୦୦/ଦିନ
- ପ୍ରବାସୀ ମଜୁରି: ପ୍ରାୟ ₹୫୦୦-୭୦୦/ଦିନ
- ତତ୍ପାତ: ବାହାରେ ୨.୫-୩ ଗୁଣ ଅଧିକ ଆୟ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପଦରର ସମ୍ବଳ ମାନଚିତ୍ର

ଗାଁଟି ସମ୍ପଦହୀନ ନୁହେଁ। ସୁଯୋଗ ହେଉଛି ଏହି ସମ୍ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ବଦଳାଇବା ନୁହେଁ — ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତମ ବଜାର, ଦକ୍ଷତା, ସେବା ଏବଂ ଆୟ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବା।

ଜମି ଓ କୃଷି

ପ୍ରାୟ ୩୦ ଏକର କୃଷିଜମି। ଧାନ, ମିଲେଟ୍, ଚାଲି, ବିରି, କୋଳଥ ଏବଂ ଡିଙ୍ଗାୟ ଫସଲ ସମୃଦ୍ଧ। କୃଷି ଜ୍ଞାନ।

ଜଙ୍ଗଲ, ତେନ୍ତୁଳି ଓ ପଶୁଧନ

ଜଙ୍ଗଲରୁ କନ୍ଦମୂଳ, ଫଳ, ମଞ୍ଜି ଏବଂ ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ। ପ୍ରାୟ ୮-୧୦ଟି ତେନ୍ତୁଳି ଗଛରୁ ଆନୁମାନିକ ₹୪୦,୦୦୦-୫୦,୦୦୦ ବାର୍ଷିକ ସମୁଦାୟ-ସଂଯୁକ୍ତ ଆୟ। ପ୍ରାୟ ୧୬ଟି ପରିବାରରେ ଛେଳି, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପରିବାରରେ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ।

ଲୋକ ଓ ସାମୂହିକ ସମ୍ପଦ

୨ଟି ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ସମୁଦାୟ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ସାମୂହିକ ତେନ୍ତୁଳି ଆୟ ବ୍ୟବହାରର ପୂର୍ବ ଅଭିଜ୍ଞତା। କୃଷକ, ଯୁବ, ମହିଳା, ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନଧାରୀ।

"ଜମି, ଜଙ୍ଗଲ, ପଶୁଧନ, ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ସମୁଦାୟ ସମ୍ପଦ ଥିବା ଏକ ଗାଁ — କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନିରାପଦ ଏବଂ ଲାଭକର ଢାଞ୍ଚାରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ସୁଯୋଗ ସୀମିତ।"

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତଥ୍ୟାଲେଖୀ

ଅନେକ ତଥ୍ୟାଲେଖୀ, ଗୋଟିଏ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା।

ଗଠନାତ୍ମକ ସୀମାବନ୍ଧତା

- ଛୋଟ ଏବଂ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ଜମି: ପ୍ରାୟ ୩୦ ଏକର, ପ୍ରାୟ ୧୦ଟି ପରିବାର ପାଖରେ RoR/ପଟା; ଏହା ନିବେଶ ଓ ବିପ୍ଳାବକୁ ସୀମିତ କରେ।
- ଉତୁକାଳୀନ କୃଷି: ଧାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫସଲ ସାରା ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନଗଦ ଆୟ ଯୋଗାଇ ନଥାଏ। ସ୍ଥାନୀୟ ମଜୁରି କମ୍: ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ପ୍ରାୟ ₹୨୦୦/ଦିନ, ବାହାରେ ପ୍ରାୟ ₹୫୦୦-୬୦୦/ଦିନ।
- ସୀମିତ ଉଦ୍ୟମ: ଛେଳି, କୁକୁଡ଼ା, ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ, ତେନ୍ତୁଳି ଏବଂ ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ
- ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଆୟ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ ସୁଦୃଢ଼ ନୁହନ୍ତି।

ବଜାର ଓ ସାମାଜିକ ଅଭାବ

- ବଜାର ଓ ମୂଲ୍ୟ-ଶୃଙ୍ଖଳାର ଅଭାବ: ସୀମିତ ସାମୂହିକ ସଂଗ୍ରହ, ଦୁର୍ବଳ ଦରକସାକସି କ୍ଷମତା, ସୀମିତ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି।
- ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା: କେବଳ ୫ଟି ଶ୍ରମିକ କାର୍ଡ ଥିବା ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଛି; ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରି ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନତା ସୀମିତ।
- ଶିକ୍ଷା ଓ ପରିବାରୀକ ନିରନ୍ତରତା: ପୂର୍ବତନ ଆଧାରରେ ୧୩ଟି ପରିବାରରେ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ିଥିବା ଶିଶୁ ଏବଂ ୩ଟି ପରିବାରରେ ଅନିୟମିତ ଉପସ୍ଥାନ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିଲା — ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି ଯାଞ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ।

ଜମି, ବଜାର, ମଜୁରି, ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଏହି ନିରୂପଣ ଦର୍ଶାଏ। କୌଣସି ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟାଲେଖୀକୁ ଅଲଗା ଭାବେ ସମାଧାନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ।

ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା: ଦାଦନ

ଦାଦନ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ — ସୀମିତ ଜୀବିକା ବିକଳ ହିଁ ସମସ୍ୟା।

୨୫
ପ୍ରବା
ସୀ
୨୦
ପରିବାର
ର
୪

ଗନ୍ତବ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ

ଦାଦନ: ସଂଖ୍ୟାରେ

୧୭ ଜଣ ପୁରୁଷ
ଗୁଷ୍ଠିପଦର ପୁରୁଷ
ପ୍ରବାସୀ

୮ ଜଣ ମହିଳା
ପ୍ରବାସୀ ମହିଳା — କାମ
ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ

ଦାଦନରୁ ଆୟ
ପ୍ରାୟ ₹୫୦୦-୬୦୦/
ଦିନ

ସ୍ଥାନୀୟ ମଜୁରି
ପ୍ରାୟ ₹୨୦୦/ଦିନ

ଗନ୍ତବ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ
ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ · କେରଳ · ତାମିଲନାଡୁ ·
ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ

କାମର ପ୍ରକାର
ଇଟା ଭାଟି · ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ସମ୍ବଳନ
କାମ · ସିଲେଇ

ନଗଦ ଆୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ପରିବାର ପାଇଁ ଦାଦନ ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଆର୍ଥିକ ପସନ୍ଦ ହୋଇପାରେ। ତେଣୁ ଏହି ନିଦାନର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି, ପରିବାରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଦାଦନ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ଦାଦନର ଲିଙ୍ଗଭିତ୍ତିକ ଚିତ୍ର

ମହିଳାମାନେ ଆର୍ଥିକ ଭୂମିକା ନିଭାନ୍ତି — କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବାସନ କାହାଣୀକୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ

ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହାର ଉତ୍ତର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିନାହିଁ
ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ • କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳୀର ସୁରକ୍ଷା • ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର ପ୍ରବେଶ • ଆୟ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ •
ଯତ୍ନ ନେବାର ଦାୟିତ୍ୱ • ପ୍ରବାସନ ଖର୍ଚ୍ଚ • ମହିଳାମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ କିମ୍ବା ପରିବାର ସହିତ
ପ୍ରବାସ କରନ୍ତି କି ନାହିଁ

୨୫ ଜଣ ପ୍ରବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୮ ଜଣ ମହିଳା
ପୂର୍ବତନ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ସିଲେଇ କାମ ପାଇଁ
ମହିଳାମାନେ ପ୍ରବାସ କରୁଥିବା ଏବଂ ମାସିକ ପ୍ରାୟ
₹୧୨,୦୦୦-୧୫,୦୦୦ ରୋଜଗାର କରୁଥିବା
ରେକର୍ଡ ହୋଇଛି; ଏଥିରୁ ପ୍ରାୟ ₹୮,୦୦୦ ଘରକୁ
ପଠାଯାଉଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି।

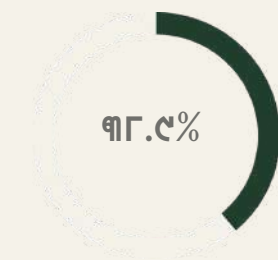
ମହିଳାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି:
ଶ୍ରମିକ • ରୋଜଗାରକାରୀ • ପ୍ରବାସୀ • ସ୍ୱୟଂସହାୟକ
ଗୋଷ୍ଠୀର ସଦସ୍ୟ • ପରିବାର ଆୟରେ ଅବଦାନକାରୀ

ମୁଖ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା
ମହିଳାମାନଙ୍କର ପ୍ରବାସନକୁ କେବଳ ଅସ୍ୱରକ୍ଷିତତା ଭାବେ ନୁହେଁ — ସେମାନେ ସାମ୍ବାଦିକ
କରୁଥିବା ବିପଦ ଓ ସୀମାବଦ୍ଧତା ସହିତ ଏକ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନ ଭୂମିକା ଭାବେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା
ଉଚିତ।

ଯୁବ: ଏକ ସଂଧ୍ୱକ୍ଷଣରେ ଥିବା ପିଢ଼ି

ରହିବେ, କୃଷି ଶିଖିବେ — ନା ପ୍ରବାସ କରିବେ?

୧୮-୩୫ ବର୍ଷ ବୟସର କୃଷକ
ଯୁବମାନେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଗାଁର କୃଷି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଂଶ।

ପ୍ରବାସନ ଯାହା ଦିଏ
ଅଧିକ ମଜୁରି • ଅଧିକ ନିରନ୍ତର ରୋଜଗାର • ବ୍ୟାପକ ଶ୍ରମ ବଜାର ସହିତ
ପରିଚୟ

ସ୍ଥାନୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ଯାହା ଯୋଗାଏ

କୃଷି • ପଶୁପାଳନ • ଚମର ଅଧାରିତ ଖାଦ୍ୟ • ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ • ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ
କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକାନ୍ତକ ବନ୍ଦ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ବନ୍ଦ ଲାଭଦାୟକ ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇଥାଏ।

ବିପଦ

ଯଦି ପ୍ରବାସନ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଆକର୍ଷଣୀୟ ପଥ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଗାଁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶ୍ରମ, ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ପିଢ଼ିଗତ ନିରନ୍ତରତା ହରାଇପାରେ। ପାରମ୍ପରିକ
ଜ୍ଞାନ ହ୍ରାସ ସମ୍ଭବୀୟ ଚିନ୍ତାକୁ

କ୍ଷେତ୍ର ଯାଞ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପନା ଭାବେ ରିପୋର୍ଟ ଗ୍ରହଣ କରିଛି।

ଆନ୍ତଃକ୍ଷେତ୍ରୀୟ ବଟଲନେକ୍

ସ୍ଥାନୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ଦାମର ସହ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିପାରୁନାହିଁ

ଯାହା ଅଛି

ଜମି କୃଷି + ଚାଷ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ	ଜଙ୍ଗଲ ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ (NTFPs) + ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ
ପଶୁଧନ ଛେଳି + କୁକୁଡ଼ା + ଗାଈ	ଲୋକମାନେ କୃଷକ + ଯୁବ + ମହିଳା
ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ + ସମୁଦାୟ ଗଠନ	ବଜାର ଚେନ୍ନୁଲି ବ୍ୟବସାୟୀ + ନିକଟସ୍ଥ ହାଟ

ବ୍ୟବସ୍ଥା କେଉଁଠାରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ

1	ଛୋଟ ଜମି ମାଲିକାନା
2	ଉତୁକାଳୀନ କୃଷି
3	କମ୍ ସ୍ଥାନୀୟ ଫଳନ
4	ସୀମିତ ଉଦ୍ୟମ ବିକାଶ

ବଟଲନେକ୍

ଗାଁରେ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ପଦ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ସ୍ଥାନୀୟ ଆୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ ପରସ୍ପର ସଂଯୋଗିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି।

ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟା

ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ବିଫଳତା

ଦାମର କାର୍ଯ୍ୟକ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆର୍ଥିକ ପସନ୍ଦ ହୋଇ ରହିଛି?

- ୧ — ବ୍ୟବସ୍ଥା ୧ — କୃଷି
- ଯାହା ଅଛି: ଜମି + କୃଷକ + ଫସଲ
ଅଭାବ: ଛୋଟ ଜମି ମାଲିକାନା + ଭୁଲଗ + ଉତୁକାଳୀନତା + ସୀମିତ ବିକ୍ଷେପ
ଫଳାଫଳ: କୃଷି ସାଗା ବର୍ଷ ଆୟ ଯୋଗାଇପାରୁନାହିଁ।
- ୨ — ବ୍ୟବସ୍ଥା ୨ — ଜଙ୍ଗଲ
- ଯାହା ଅଛି: ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ + ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ
ଅଭାବ: ସୀମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାବଳୀ + ସାମୁହିକ ସଂଗ୍ରହ + ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି + ବଜାର ପ୍ରବେଶ
ଫଳାଫଳ: ପଶ୍ଚାତଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜୀବିକାନ୍ତରାଣକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁନାହାନ୍ତି।
- ୩ — ବ୍ୟବସ୍ଥା ୩ — ପଶୁଧନ
- ଯାହା ଅଛି: ଛେଳି + କୁକୁଡ଼ା + ପଶୁପାଳନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ
ଅଭାବ: ଦୂର୍ବଳ ଉଦ୍ୟମ ଅର୍ଥନୀତି + ପଶୁଚିକିତ୍ସା + ବଜାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଫଳାଫଳ: ପଶୁଧନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାମର ଆୟକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରିପାରୁନାହିଁ।
- ୪ — ବ୍ୟବସ୍ଥା ୪ — ଯୁବ
- ଯାହା ଅଛି: ଯୁବମାନେ + ଚକ୍ର
ଅଭାବ: ଆକାଂକ୍ଷା ସହିତ ନେଇ ଖାଉଥିବା ସ୍ଥାନୀୟ ପଥ ଅଳ୍ପ
ଫଳାଫଳ: ଦାମର ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଯାଏ।
- ୫ — ବ୍ୟବସ୍ଥା ୫ — ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ
- ଯାହା ଅଛି: ୨ଟି ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ
ଅଭାବ: ଗଣ ମୁଖ୍ୟତଃ ପରୋପକାର ଶକ୍ତି/ଶକ୍ତି ପରିଶୋଧନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ଉଦ୍ୟମରେ ନୁହେଁ
ଫଳାଫଳ: ସାମୁହିକ କ୍ଷମତାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ହେଉନାହିଁ।

ଦାଦନର ଚକ୍ର

ନିଜକୁ ନିଜେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରୁଥିବା ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ସୀମିତ ସ୍ଥାନୀୟ ରୋଜଗାର

କମ୍ ସ୍ଥାନୀୟ ଶ୍ରମ → ଦୁର୍ବଳ ସ୍ଥାନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ଯୁବ ଓ ଶ୍ରମିକମାନେ ଦାଦନ ଯାଆନ୍ତି

କମ୍ ଫଳନ / ରତ୍ନକାଳୀନ କୃଷି

ଦୁର୍ବଳ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବଜାର ସଂଯୋଗ

ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଆୟ

ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ହିଁ ଟ୍ୟାଲେଣ୍ଟ — କେବଳ ଦାଦନ ବନ୍ଦ କରିବା ନୁହେଁ।

ସୁଷ୍ଟରିପଦରକୁ କଣ ଆବଶ୍ୟକ

ଦାଦନ ନିର୍ଗହରାକୁ ଜୀବିକା ପସନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସ୍ଥାନୀୟ ମୂଲ୍ୟ ଗଠନ — ଥୁବା ସମ୍ପଦରୁ ଉତ୍ତମ ଫଳାଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ
ଉନ୍ନତ ପଶୁପାଳନ → ନିୟମିତ ବିକ୍ରୟ → ସ୍ଥାନୀୟ ନଗଦ ଆୟ

ସୂୟାଘାତାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ
ସଞ୍ଚୟ / ରକ୍ଷା → ଉଦ୍ୟମ → ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ → ଆୟ + ମହିଳାଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସଶକ୍ତିକରଣ

ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ଅର୍ଥନୀତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନୁହେଁ। ଥୁବା ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଅଧିକ ଭଲ ଭାବରେ କାମ କରାଇବା ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ।

ସ୍ଥାନୀୟ ମୂଲ୍ୟ ଗଠନ

ଥିବା ସମ୍ପଦରୁ ଉତ୍ତମ ଫଳାଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

କୃଷି

ଫସଲ → ଡ୍ରିଟାୟ ଫସଲ → ଅଧିକ
ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ମାସ → ଉତ୍ତମ ନିର୍ଦ୍ଦ
ଫଳନ

ତେନ୍ତୁଳି

ସଂଗ୍ରହ → ଏକତ୍ରୀକରଣ →
ସଂରକ୍ଷଣ → ଉତ୍ତମ ମୂଲ୍ୟ →
ଅଧିକ ସମୁଦାୟ ଆୟ

ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ

ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ →
ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ / ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି →
ବଜାର → ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଧାରଣ

ଛେଳି

ପାଳନ → ଉନ୍ନତ ପଶୁପାଳନ →
ପଶୁଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା →
ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ବିକ୍ରୟ → ଉନ୍ନତ
ଲାଭାଂଶ

କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ

ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ → ଉନ୍ନତ
ପଶୁପାଳନ → ନିୟମିତ ବିକ୍ରୟ →
ସ୍ଥାନୀୟ ନଗଦ ଆୟ

ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ

ସଞ୍ଚୟ / ରଣ → ଉଦ୍ୟମ →
ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ → ଆୟ +
ମହିଳାଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନତା

ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁଆ ଅର୍ଥନୀତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନୁହେଁ। ଥିବା ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଅଧିକ ଭଲ ଭାବରେ କାମ କରାଇବା ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ।

ପୁଷ୍ଟିପଦର

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ପଦ,

ଦୁର୍ବଳ ସଂଯୋଗ

ପୁଷ୍ଟିପଦର ପାଖରେ କଣ ଅଛି

ଲୋକମାନେ

ବୃଦ୍ଧ - ମହିଳା - ଯୁବ - ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକ

ଜମି

ବୃଦ୍ଧମାନ - ପାରମ୍ପରିକ କୃଷି

ଜଙ୍ଗଲ

ଖାଦ୍ୟ - ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ - ତେନ୍ତୁଳି

ପଶୁପାଳନ

ଛେଳି - କୁକୁଡ଼ା - ଗାଈ

ଜ୍ଞାନ

ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ - କୃଷି - ଜଙ୍ଗଲ ସମୁଦାୟ ଜ୍ଞାନ

ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ

ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ - ପମୁଦାୟ ସଂସ୍ଥା

କିନ୍ତୁ ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ...

- ଜମି ସବୁବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।
- ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ ସବୁବେଳେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।
- ପଶୁଧନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ ଆୟରେ ପରିଣତ ହୋଇନାହିଁ।
- ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ସଂସ୍ଥାରେ ପରିଣତ ହୋଇନାହାନ୍ତି।
- ସ୍ୱାଧୀନତାଦେୟ ଦକ୍ଷତା ସବୁବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗୋଟାଣୀରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।
- ପ୍ରବାସନରୁ ମିଳୁଥିବା ଆୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଭାବେ ଜୀବିକା ସୁରକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ କରେ ନାହିଁ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ

ପ୍ରବାସନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୁ ଜୀବିକା ପଦକ୍ଷେପ

- ୧** — **ବୁଝି**
ପରିବାର, ପ୍ରବାସନ ଏବଂ ଜୀବିକାର ବାସ୍ତବତାର ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ।
- ୨** — **ଧରି ରଖନ୍ତୁ**
ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଆୟର ପଥଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ।
- ୩** — **ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ**
ଦ୍ୱିତୀୟ ଫେସଲ, ପଶୁଧନ, ଅଣକାଠ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ, ଚେନ୍ନୁଳି ଏବଂ ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଉଦ୍ୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।
- ୪** — **ସଂଗଠିତ କରନ୍ତୁ**
ଅଧିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାମୂହିକ ଆର୍ଥିକ ସଂଗଠାଗୁଡ଼ିକ ଗଢନ୍ତୁ।
- ୫** — **ସଂଯୋଗ କରନ୍ତୁ**
ଉତ୍ପାଦକମାନଙ୍କୁ ବଜାର, କ୍ଳେତା, ସୂଚନା ଏବଂ ସେବା ସହିତ ସଂଯୋଗ କରନ୍ତୁ।
- ୬** — **ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ**
ଶ୍ରମିକ ଅଧିକାର, ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ରବାସନକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରନ୍ତୁ।

ଏକ ପରିବାର ପ୍ରବାସ କରୁଥିବା ଉଚିତ ନିତି ଇଚ୍ଛାରେ — କୌଣସି ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ ବିବରଣୀ ନଥିବାରୁ ନୁହେଁ।

ସୁସ୍ଥିତିପଦକ୍ଷେପ

ସମ୍ପଦ ଥିବା ଏକ ଗାଁ — କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ପଦକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି

ଗାଁରେ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଅଛି

ଜମି + ଜଙ୍ଗଲ + ପଶୁଧନ + ମହିଳା + ଯୁବ + ଦକ୍ଷତା + ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ + ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ

କଣ ଅଭାବ ରହିଛି

ଏହି କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସହ ଅଧିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଯୋଗ: ବଜାର + ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ସେବା + ଦକ୍ଷତା + ରକ୍ଷା + ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା + ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ

ତୁଡ଼ାନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଅଧିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ ଜୀବିକା

ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ସୂଚନାଭିତ୍ତିକ ପ୍ରବାସନ

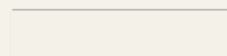
ଅଧିକ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଥିବା ମହିଳାମାନେ

ଅଧିକ ଆୟର ପଦକ୍ଷେପ

ପଦକ୍ଷେପ ସୁଯୋଗ ଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା

ଅଧିକ ସହଜଶୀଳ ସୁସ୍ଥିତିପଦକ୍ଷେପ

ସୁସ୍ଥିତିପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରବାସନ ଏବଂ ବିକାଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ବାଛିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ; ଏହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ।

ମୁହୂମାସ୍ତା

ମୁହୂମାସ୍ତା

ଲୋକମାନେ, ସ୍ଥାନ, ଜୀବିକା ଓ ପାଣି
ରତ୍ନକାଳୀନ ପାଣି, ସ୍ଥାନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଦୈନନ୍ଦିନ
ସହନଶୀଳତାରେ ଗଢ଼ିଉଠିଥିବା ଏକ ଗାଁ

ତୁଳୁମ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ | ବିଷମକଟକ ବ୍ଲକ୍ | ରାୟଗଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା | ପ୍ରାୟ ୩୦ଟି
ପରିବାର

ପାରାଂଶ

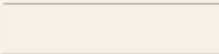
ମୁନ୍ନୁମାସ୍ତା / ଏକ ନଜରରେ

ସମୁଦାୟ ଓ ସ୍ଥାନ

ମୁନ୍ନୁମାସ୍ତା, ଡୁକୁମ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ, ବିଷମକଟକ ବ୍ଲକ୍, ରାୟଗଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା। ପ୍ରାୟ ୩୦ଟି ପରିବାର।

ଜୀବିକା ଓ ପାଣି

ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିକା କୃଷି; ପାରମ୍ପରିକ ଫସଲ ମିଲେଟ୍, ମକା, ବରବଟି, କମ୍ବୁଳ ଏବଂ ହଳଦୀ ଅଳୁଭିଜୁ। ପାଳିତ ପଶୁଧନ: ଛେଳି, ଗାଈ, ଗୁଜୁଡ଼ା ଏବଂ ମଇଁଷି। ସାମିତ ସ୍ଥାନୀୟ ଜୀବିକା ସୁଯୋଗ ଯୋଗୁଁ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶକୁ ଋତୁକାଳୀନ ପ୍ରବାସନ ହୁଏ। ପାଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା: ୨ଟି ନଳକୂପ (୧ଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ, ୧ଟିର ପାଣି କାପୁଆ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି), ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଋତୁକାଳୀନ ଜଳସ୍ରୋତ। ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ପାଇପ୍‌ଲାଇନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାମ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି।

ଲୋକ

ମୁନ୍ନୁମାସ୍ତାର ଲୋକ

ଲୋକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଗାଁର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ପଦ।

କୃଷି କରୁଥିବା ପରିବାର

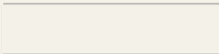
କୃଷି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିକା ହୋଇ ରହିଛି। ପାରମ୍ପରିକ ଫସଲ ସମୂହୀୟ ଜ୍ଞାନ ପରିବାରର ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନକୁ ସହାୟତା କରେ। ପାଣିର ଉପଲବ୍ଧତା କୃଷିର ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟତାକୁ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବିତ କରେ।

ମହିଳାମାନେ

ଘର ପାଇଁ ପାଣି ସଂଗ୍ରହର ଏକ ବଡ଼ ଦାୟିତ୍ୱ ମହିଳାମାନେ ବହନ କରନ୍ତି। ପାଣିର ଉତ୍ସ, ଋତୁ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧତା ଏବଂ ଘରୋଇ ପାଣି ଆବଶ୍ୟକତା ସମୂହରେ ସେମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଅଛି। କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ପାଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ।

ସମୁଦାୟ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ

ଗ୍ରାମ କମିଟି, ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ଏକ ଭିତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ଗାଁର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ସମୁଦାୟରେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ରହିଛି। ପଶୁପାଳକମାନେ ଛେଳି, ଗାଈ, ଗୁଜୁଡ଼ା ଏବଂ ୮ଟି ମଇଁଷି ପାଳନ କରନ୍ତି।

ରୂପାଂଶୁ

ଭୂ-ପ୍ରକୃତି ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନକୁ ଗଢ଼ିଥାଏ।
ପାଣି, ଚାଷ ଏବଂ ପହଞ୍ଚ ଗଢ଼ାର ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ।

ମୁଣ୍ଡମୁଣ୍ଡା ନଳକୂପ, ଏକ ପୋଖରୀ ତଥା ଉପର ଓ ତଳ ଭାଗରେ ଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ପାଦନର ମିଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ — ଋତୁ ଅନୁଯାୟୀ ଏକାଧିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ।

ପାଣି

ନଳକୂପ, ପୋଖରୀ ଏବଂ ଉପର ଓ ତଳ ଭାଗରେ ଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ପାଦନର ମିଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ — ଋତୁ ଅନୁଯାୟୀ ଏକାଧିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ।

ଚାଷବାସ

କୃଷି ଜଳ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ। ଖବର ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ ପ୍ରାୟ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ, ଜଳର ଅଭାବ କିମ୍ବା ଅନିଶ୍ଚିତତା ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଆୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ।

ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ

ପଶୁମାନେ ସେହି ସମାନ ବ୍ୟାପକ ଜଳ ପରିବେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି। ଜଳର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ସମଗ୍ର ଗ୍ରାମରେ ଉପଲବ୍ଧ ଜଳ ପାଇଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ।

ଋତୁ-ଭିତ୍ତିକ ପ୍ରବେଶ

ବର୍ଷା ଋତୁରେ ଉପର ଉତ୍ସ ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ। ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ନିମ୍ନ ଉତ୍ସ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ। କୃଷିକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିବା ସମାନ ରୂପାଂଶୁ ମଧ୍ୟ ଋତୁକାଳୀନ ଜଳ ଦୁର୍ବଳତା ସୃଷ୍ଟି କରେ।

ଇତିହାସ

ପାଣି ସହ ବଞ୍ଚିବାର କାହାଣୀ

- 1**

ପୂର୍ବତନ ଗାଁ ଜୀବନ

ପ୍ରାକୃତିକ ଜଳ ଉତ୍ସ, ପୋଖରୀ ଏବଂ ଋତୁଭିତ୍ତିକ ଉପଲବ୍ଧତା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା। ଏହି ଧାରା ଦ୍ୱାରା କୃଷି ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଜୀବିକା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଉଥିଲା।
- 2**

ଜଳ ଯୋଗାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ

ପୂର୍ବରୁ ଏକ ପାଇପ୍‌ଲାଇନ୍ ଓ ଜଳ ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା। କ୍ରମେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ହଟାଇ ଦିଆଗଲା।
- 3**

ଆଜି

ବୁଲ୍‌ଟି ନଳକୂପ - ପାନୀୟ ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ। ଋତୁକାଳୀନ ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ସ। କଥୁଡ଼ କାତୁଅ ପାଣି ସହିତ ଏକ ପୋଖରୀ। ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଉପଲବ୍ଧ ଉତ୍ସ ଉପରେ ଅଧିକ ଚାପ। ଚାଷ: ପ୍ରବେଶ → ଭିତ୍ତିଭୂମି → ବିଫଳତା → ମୁକାବିଲା → ଋତୁକାଳୀନ ସଙ୍କଟ → ସ୍ଥାୟୀ ଜଳ ସୁରକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା।

ଇତିହାସଗତ ବ୍ୟବଧାନ

ଗ୍ରାମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବସତି ଏବଂ ପ୍ରମୁଖ ଐତିହାସିକ ଘଟଣାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ 'ଡାଇଗ୍ନୋଷ୍ଟିକ୍' (diagnostic)ରୁ ମିଳୁନାହିଁ; ତେଣୁ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ମୌଖିକ ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବା ଉଚିତ୍।

କୃଷି, ଖାଦ୍ୟ ଓ ଜୀବିକା

ପାରମ୍ପରିକ ଫସଲ

- ମାଣ୍ଡିଆ
- ମକା
- ବରକୋଳି
- କାନ୍ଥୁଲ
- ହଳଦୀ

ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ

- ଛେଳି
- ଗୋରୁଗାଈ
- କୁକୁଡ଼ା
- ପାଳନ
- ମଇଁଷି

ରତ୍ନକାଳୀନ ପ୍ରବାସନ

କୃଷ୍ଣ ଜିଲ୍ଲା ସମେତ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ, ରତ୍ନକାଳୀନ ପ୍ରବାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୂତନ ଜୀବିକା ସୁଯୋଗ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସମୁଦାୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପୃକ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।

ଶୃଙ୍ଖଳ
ଜଳ → କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ → ଖାଦ୍ୟ → ଆୟ → ଗୃହସ୍ଥଳୀ-ର ସ୍ଥିରତା

ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?
କୃଷି ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିକା। ବର୍ଷର କେବଳ କିଛି ଅଂଶରେ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପଲବ୍ଧ। ଯେତେବେଳେ ଜଳର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଥାଏ, ତାହାର ପରିଣାମ ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଥରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗୃହ ସୁସ୍ଥତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁକିଛି ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ। ତେଣୁ ଜଳ ଅସୁରକ୍ଷିତତା କେବଳ ସୁରକ୍ଷିତ ପାନୀୟ ଜଳର ଉପଲବ୍ଧତା ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ।

ମୁଣ୍ଡମାସ୍କାର ସମ୍ବଳ ମାନଚିତ୍ର

ପାଣି ସମ୍ବଳ

ଯଦି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ନଳକୂପ, ଡ୍ରିଟାୟ ନଳକୂପ, ପୋଖରୀ, ଉପର ଓ ତଳ ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ସ ଉପଲବ୍ଧ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ।

ଲୋକ ଓ ଜ୍ଞାନ

କୃଷି ଜ୍ଞାନ, ପାରମ୍ପରିକ ଫସଲ ଜ୍ଞାନ, ଜଳ ଉତ୍ସ ବିଷୟରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ବିସ୍ତୃତ ଜ୍ଞାନ, ଏବଂ ରତ୍ନକାଳୀନ ଜଳ ଚାପର ସାମାଜିକ ଅଭିଜ୍ଞତା।

Collective Capacity & Livelihoods

ଗ୍ରାମ କମିଟି, SHGଗୁଡ଼ିକ, PRI ସହ ଅନୁମୁଖୀ ସମ୍ପର୍କ, ସମୁଦାୟର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି, କୃଷି, ପଶୁପାଳନ, ପାରମ୍ପରିକ ଫସଲ ଏବଂ ଆଂଶିକ ସିଡାଇ ସବୁ ଏବେଠାରୁ ଅବସ୍ଥିତ ମୂଳ ଆଧାର।

ତ୍ୟାଲେଞ୍ଜା ହେଉଛି ବାହାରୁ ସବୁକିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନୁହେଁ ଏହା ହେଉଛି ପୂର୍ବରୁ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଯୋଗ କରିବା, ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ଏବଂ ପରିଚାଳନା କରିବା।

ଜଳ ସ୍ରୋତ ଥିବା ଏକ ଗାଁ — କିନ୍ତୁ ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ଜଳ ସୁରକ୍ଷା ବିନା

ବଡ଼ କାହାଣୀ

ଜଳ → ଖାଦ୍ୟ → କୃଷି → ଜୀବିକା → ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ → ସେବା → ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଜଳ ଅସୁରକ୍ଷା କେବଳ ପାନୀୟଜଳର ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ।

ସ୍ଥାନ: ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ, ବିଶମ୍ବରକଳ ଲୁକ, ରାୟଗଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା
ପରିମାଣ: ≈ 30 ପରିବାର

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ

ଗ୍ରାମ ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବୟୋବାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ମୌଖିକ ଇତିହାସ ଲେଖାବଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ। ବର୍ଷଭରି ଋତୁକାଳୀନ ଉତ୍ସାହମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତାର ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଜଳ-ପରିଚାଳନା ପ୍ରଣାଳୀ ଡିଜାଇନ୍ କରିବାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରନ୍ତୁ। ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରଣାଳୀର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଭାବେ ଗ୍ରାମ କମିଟି, SHG ଏବଂ PRI ସହ ସମନ୍ୱୟକୁ ସକ୍ରିୟ କରନ୍ତୁ।

ନିଦାନରେ ମୁଣ୍ଡମୁଗ୍ଧରେ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଜଳ ସୁରକ୍ଷା ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରୂପବେତ୍ତା, ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ରୋତ, ସମ୍ବଦାୟର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି, ଗ୍ରାମ କମିଟି, SHG ଏବଂ PRI ସମ୍ପର୍କକୁ ମୂଳଭିତ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି।

ଜଳର ପରେ ଅନ୍ୟ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକ

ଜଳ ହେଉଛି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ — କିନ୍ତୁ ଏହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଛି

୦୧ — ଜୀବିକା ଓ ଆୟ

କୃଷି ହେଉଛି ପ୍ରଧାନ ଜୀବିକା। ସୀମିତ ସ୍ଥାନୀୟ ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଋତୁକାଳୀନ ପ୍ରବାସକୁ ଅବଦାନ ଦେଇଥାଏ। ଜଳ ଅଭାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନଶୀଳତା ଏବଂ ଆୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ।

୦୨ — ଋତୁକାଳୀନ କୃଷି

ସିଂଚାଇ ସୁବିଧା କେବଳ ପ୍ରାୟ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ବୋଲି ଖବର ମିଳିଛି। ଜଳ-ସଙ୍କଟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ କୃଷି ଅଧିକ ସଂବେଦନଶୀଳ ହୋଇପଡ଼େ।

୦୩ — ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା

ପାରମ୍ପରିକ ଫସଲଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପଦ। ଋତୁକାଳୀନ ଜଳ ଉପଲବ୍ଧତା ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ପରିବାରିକ ସହନଶୀଳତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ।

୦୪ — ପଶୁଧନ

ପଶୁପାଳନ ସମାନ ପାଣି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ପରିବେଶୀ ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ପରିବାରରେ କଳ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।

୦୫ — ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୃଜନ ଓ ସମ୍ମାନ

କେବଳ ପିଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗାଧୋଇବା, ସଫାସୁତରା ରହିବା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୃଜନ ଏବଂ ମାସିକ ଋତୁସ୍ୱାବ ସମୟର ଯତ୍ନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ। ମହିଳାମାନେ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ମାସିକ ଋତୁସ୍ୱାବ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ କଟକଣାର ସାମ୍ରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ।

06 — Weak Institutional Response

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପକ୍ଷରୁ ବିଭିନ୍ନ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୋଗ → ବୈଷୟିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା → ମରାମତି → ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିନ୍ତାଗତ୍ତ → ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ — ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦୁର୍ବଳ କିମ୍ବା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଛି।

ସାଧାରଣ ସୂତ୍ର: ଋତୁଭିତ୍ତିକତା + ଜୀବିକା ନିର୍ବାହର ସୀମିତ ସୁଯୋଗ + ସେବା ପ୍ରଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା → ପରିବାର ପାଇଁ ଅଧିକ ଅସୁରକ୍ଷିତତା

ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା

ପାଣି ଅନିରାପଣ
ଗାଁର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତର ଓ ପୁନରାବୃତ୍ତ ସାମୁଦାୟିକ ଚିନ୍ତା। ଦୁଇଟି ନଳକୂପ ଅଛି — ପାନୀୟ ଜଳ ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ।
ସମସ୍ୟା କେବଳ “ପାଣି ନାହିଁ” ନୁହେଁ
ଏହା ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟତାର ସମସ୍ୟା। ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନରେ ପାଣି ମିଳିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଘରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସାରାବର୍ଷ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ସୁବିଧାନୂଯୋଗ୍ୟ ରହୁ ନାହିଁ।

2
ନଳକୂପ
1ଟି ପାନୀୟ ଜଳ ପାଇଁ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ

≈6
ମାସ
ରକ୍ତକାଳୀନ ଜଳତାପ

6–8
ବାଲ୍ଲି/ଦିନ

ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଘରୋଇ ସଂଗ୍ରହ: 3–4 ସକାଳେ + 3–4 ସନ୍ଧ୍ୟାରେ

ପାଣି ଅନିରାପଣ

ପାଣିର ଦୈନିକ ମୂଲ୍ୟ

ପାଣିର ଅଭାବ ସମୟ, ଦୂରତା, ଅପେକ୍ଷା ଓ ଅସମାନ ପହଞ୍ଚରେ ପରିଣତ ହୁଏ।

ସମୟ

ସକାଳେ 3–4 ଥର ବାଲ୍ଲି ଆଣିବା + ସନ୍ଧ୍ୟାରେ 3–4 ଥର। ଚାଷ, ଶିଶୁ ଯତ୍ନ, ପଶୁ ଯତ୍ନ ଓ ଘରକାମରୁ ସମୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଏ।

ଦୂରତା

ଲୋକମାନେ ରକ୍ତକାଳୀନ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଯାତାୟତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପାଣି ପାଇଁ ଅଧିକ ଦୂର ଚାଲିପାରନ୍ତି — ବିଶେଷକରି ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅଧିକ ଶାରୀରିକ ଲାଭ।

ଅପେକ୍ଷା

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକ ଚାରିପାଖରେ ଧାଡ଼ି ଲାଗେ। କମ୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଉତ୍ସ ଦୈନିକ ବାଧା ଓ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଘଣ୍ଟା ସୃଷ୍ଟି କରେ।

ଗୁଣବତ୍ତା

କେତେକ ଉତ୍ସର ପାଣି କାନ୍ଥୁଆ କିମ୍ବା ପାନୀୟ ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଧରାଯାଏ। ଗୁଣବତ୍ତା ବିନା ପରିମାଣ ପାଣି ସୁରକ୍ଷା ଆଣେ ନାହିଁ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମ

ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ ମାସ ଧରି ପାଣିର ଅଭାବ ଓ ସ୍ଥାନର ଅସୁବିଧା ରହିଥାଏ। ସଙ୍କଟଟି ପୂର୍ବାନୁମାନଯୋଗ୍ୟ — ତଥାପି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷା, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଅଧିକାରର ପ୍ରଶ୍ନ

ପାଣି ଅଭାବର ଅନୁଭୂତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସମାନ ନୁହେଁ। ମହିଳାମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଋତୁସ୍ୱାଦ ସମୟରେ ସେମାନେ:

ଏକ ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟବହୃତ ପାଣି ଉତ୍ସ ବ୍ୟବହାରରୁ ବଞ୍ଚିତ।

ଏକ ଅଲଗା ପାଣିଗାଟ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡ଼େ — କୁହାଯାଏ ଏହା ମଇଳା ଏବଂ ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ପାଣି ପିଅନ୍ତି।

ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ

ଋତୁସ୍ୱାଦ ସମୟରେ ପରିଷ୍କାର, ଗାଧୋଇବା ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୁଚ୍ଛତା ପାଇଁ ନିରାପଦ ପାଣି ଆବଶ୍ୟକ। ମହିଳା ଓ ଝିଅମାନେ ଋତୁସ୍ୱାଦ ସମୟରେ ନିରାପଦ ଉତ୍ସ ପାଇନଥିଲେ, ସେମାନେ ସାମ୍ନା କରନ୍ତି:

1

ଅନିରାପଦ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା

2

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସଂକ୍ରମଣର ଝୁମ୍ପା

3

ଗୋପନୀୟତା ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ହ୍ରାସ

4

ଅସମାନ ପହଞ୍ଚ

ମୂଖ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା: ଯଦି ମହିଳା ଓ ଝିଅମାନେ ଋତୁସ୍ୱାଦ ସମୟରେ ନିରାପଦ ଓ ସମାନ ଭାବେ ପାଣି ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ପାଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା କେବଳ ଗିରିଜୁମିର ବିଷୟ ନୁହେଁ — ଏହା ଲିଙ୍ଗ-ସମାନ ପହଞ୍ଚ, ସୁରକ୍ଷା ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପ୍ରଶ୍ନ।

ଚିରୁପଣ

ବାଧାଗୁଡ଼ିକ — ପାଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା କେଉଁଠି ଅଟକିଛି?

1

ଋତୁକାଳୀନତା
ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକ ଅନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।

2

ଭିତ୍ତିଭୂମି
ଦୁଇଟି ନଳକୂପ ଅଛି — କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଇବା ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ।

3

ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ
ପୂର୍ବର ପାଇପଲାଇନ୍ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ହଟାଇଦିଆଯାଇଥିଲା। ପ୍ରତିଷ୍ଠେଧମୂଳକ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କିଏ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ?

4

ପାଣିର ଗୁଣବତ୍ତା
ସମୁଦାୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ନିମ୍ନମାନର ଉତ୍ସ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିୟମିତ ଓ ଲିପିବଦ୍ଧ ଗୁଣବତ୍ତା ପରୀକ୍ଷା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନାହିଁ।

5

ଋତୁକାଳୀନ ଯୋଜନା
ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ କଷ୍ଟକର ବୋଲି ସମୁଦାୟ ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ବାନୁମାନଯୋଗ୍ୟ ଋତୁକାଳୀନ ଚାପ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ବଦଳରେ ଅଭାବ ଦେଖାଦେଲେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରେ।

6

ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ
ଗ୍ରାମ କମିଟି ଓ ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ (SHGs) ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିୟମିତ ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ତରର ଜଣାଇବାର ଭୂମିକା ସୃଷ୍ଟି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୁହେଁ। ଅଭିଯୋଗ → ମରାମତି → ଅନୁସରଣ ଶୃଙ୍ଖଳା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ।

7

ଲିଙ୍ଗ
ମହିଳାମାନେ ସଂଗ୍ରହର ଅଧିକାଂଶ ଭାର ବହନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଋତୁସ୍ୱାଦ ସମୟରେ ପାଣି ପାଇବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକତା ସାମ୍ନା କରନ୍ତି।

ପ୍ରଶାଳୀଗତ ବିଫଳତା

ସମସ୍ୟାଟି କେବଳ ଖରାପ ନଳକୂପଠାରୁ ବଡ଼

ଯାହା ଅଛି

- ନଳକୂପ, ପୋଖରୀ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ସ
- ଗ୍ରାମ କମିଟି ଓ ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ
- ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ସଂସ୍ଥା ସହ ସମନ୍ୱୟ
- ସମୁଦାୟର ଜ୍ଞାନ

କିନ୍ତୁ ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ

- 1 — ଋତୁକାଳୀନ ଉତ୍ସ + ସୀମିତ ଭିତ୍ତିଭୂମି
- 2 — ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଅଭାବ → ଉତ୍ସ ପରିବର୍ତ୍ତନ + ଧାଡ଼ି
- 3 — ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସମାନ ଭାର
- 4 — ଗୁଣମାନ + ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିନ୍ତା
- 5 — ଦୁର୍ବଳ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ + ନିରୀକ୍ଷଣ + ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ
- 5 — ବିଫଳତା ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୁଏ — ସେହି ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସଙ୍କଟ ଫେରିଆସେ
- 6 —

ମୂଳ କାରଣ

ଜଳ ଅନିରାପଣ କାହିଁକି ଜାରି ରହେ?

1

ସ୍ତର ୧ — ଦୃଶ୍ୟମାନ ସମସ୍ୟା
ସାରା ବର୍ଷ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ, ନିରାପଦ ଓ ସୁବିଧାଜନକ ପାନୀୟ ଜଳ
ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ।

2

ସ୍ତର ୨ — ତତ୍କାଳିନ କାରଣ
ଋତୁକାଳୀନ ଉତ୍ସ, ସୀମିତ ଉତ୍ପାଦନ, ଗୋଟିଏ ଅଚଳ ନଳକୂପ, ବିଫଳ
ପାଇପଲାଇନ୍।

3

ସ୍ତର ୩ — ପ୍ରଶାଳୀଗତ ଖାଲିସ୍ଥାନ
ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରତିରୋଧାତ୍ମକ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ସୀମିତ ଜଳ-ଗୁଣମାନ ନିଶ୍ଚିତତା,
ଅସୁଷ୍ଟ ନିରୀକ୍ଷଣ, ଦୁର୍ବଳ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତରୀୟ ସମାଧାନ ପଥ।

4

ସ୍ତର ୪ — ଗଠନାତ୍ମକ ସମସ୍ୟା
ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଋତୁକାଳୀନ ଯୋଜନା, ଅସୁଷ୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ
ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ, ଦୁର୍ବଳ ସମନ୍ୱୟ, ଲିଙ୍ଗ-ଭିତ୍ତିକ ପ୍ରବେଶ-ବାଧା।

ଫଳାଫଳ: ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସଙ୍କଟ → ଅଧିକ ସମୟ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ → ସମୟ ହାନି → ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିନ୍ତା → ଜୀବିକାରେ ପ୍ରଭାବ → ପୁନରାବୃତ୍ତି ଅସୁରକ୍ଷା।
ଅନୁପସ୍ଥିତ ସଂଯୋଗିତ ଉତ୍ସ, ଭିତ୍ତିଭୂମି, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ଗୁଣମାନ, ଋତୁକାଳୀନ ଯୋଜନା, ସମୁଦାୟ ନିରୀକ୍ଷଣ, ଲିଙ୍ଗ-ସମତାତ୍ମକ ପ୍ରବେଶ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ
ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ଯୋଡ଼େ।

ମୁଣ୍ଡୁମୁସ୍ତାର ଆବଶ୍ୟକତା — ଜଳ ପ୍ରାପ୍ୟତାରୁ ଜଳ ସୁରକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

1	ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ନଳକୂପରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ। ଦ୍ୱିତୀୟ ନଳକୂପରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ତାହାର ବୈଷୟିକ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରନ୍ତୁ।
2	ମାନଚିତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଜଳ ଉତ୍ସର ମାନଚିତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ: ଗ୍ରାମ, ଦୂରତା, ଉତ୍ପାଦନା ଉପଲବ୍ଧତା, ଉପାଦାନ ଓ ଗୁଣବତ୍ତା।
3	ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ ନିୟମିତ ଜଳ-ଗୁଣବତ୍ତା ପରୀକ୍ଷା, ଉପ-ସ୍ଥିତି ରେକର୍ଡ, ଉଷଣବେକ୍ଷଣ ଗ୍ରାଫିକ୍ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ପ୍ରେରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାପନ କରନ୍ତୁ।
4	ପରିଚାଳନା କରନ୍ତୁ ସମୁଦାୟ, ମହିଳା, SHGs, ଗ୍ରାମ କମିଟି, PRI ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକର ରୂପିକା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତୁ।
5	ସମାନତା ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ମହିଳା ଓ ଔପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ, ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସମାନ ଜଳ ପ୍ରାପ୍ୟତା ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ — ଉତ୍ତୁପ୍ତାବ ସମୟ ସମେତ।
6	ବୋଝ କମାନ୍ତୁ କାରମ୍ଭାର ସଂଗୃହ ଯାତ୍ରା କମାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବଣ୍ଟନ ସମାଧାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ।
7	ଜୀବିକା ସହ ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ ଉପାଦାନଶୀଳ ଜଳ ବିପରି ତାଣ୍ଡ, ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା, ପଶୁଧନ ଓ ଘରୋଇ ଆୟରୁ ସମର୍ଥନ କରିପାରିବ — ପାନୀୟ ଜଳର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ ନକରି — ତାହା ବୁଝନ୍ତୁ।

ବୁଝନ୍ତୁ → ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ → ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ → ପରିଚାଳନା କରନ୍ତୁ → ସମାନତା ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ → ବୋଝ କମାନ୍ତୁ → ଜଳ ସୁରକ୍ଷା ଗଢନ୍ତୁ

ଜଳ ଉତ୍ସ ଥିବା ଏକ ଗାଁ — କିନ୍ତୁ ଜଳ ସୁରକ୍ଷା ବିନା

ମୁଣ୍ଡୁମୁସ୍ତାରେ ଅଛି

ଲୋକମାନେ

ସମୁଦାୟ ଜ୍ଞାନ, ମହିଳା, ଚାଷୀ, ପଶୁପାଳକ।

ଜମି ଓ ସମ୍ପଦ

ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ସ, ପୋଖରୀ, କୃଷି, ପାରମ୍ପରିକ ଫସଲ।

ଭିତ୍ତିଭୂମି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ

ନଳକୂପ, ପୂର୍ବତନ ପାଇପଲାଇନ୍, ଗ୍ରାମ କମିଟି, SHGs, PRI

ସଂଯୋଗ।

କିନ୍ତୁ ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ

ଜଳ ଉତ୍ସ ସବୁବେଳେ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଜଳରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।

ଭିତ୍ତିଭୂମି ସବୁବେଳେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସେବାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।

ଅଭିଯୋଗ ସବୁବେଳେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସମାଧାନରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।

ଜଳ ପ୍ରାପ୍ୟତା ସବୁବେଳେ ସମାନ ଅଧିକାରଭିତ୍ତିକ ପ୍ରାପ୍ୟତାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।

ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଉତ୍ସ ଆପେଆପେ ସୁରକ୍ଷିତ ଉତ୍ତୁପ୍ତାବ ସୁଚ୍ଛତା ପ୍ରାପ୍ୟତାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ।

କୃଷି ଜଳ ସବୁବେଳେ ଜୀବିକା ସୁରକ୍ଷାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ।

ଅସୁରକ୍ଷାରୁ ଜଳ ସୁରକ୍ଷା ଦିଗରେ

୦୧

ବୁଝିବୁଝି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ସ, ଋତୁ, ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଓ ଭାରକୁ ବୁଝନ୍ତୁ।

୦୨

ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ
ସାରା ବର୍ଷ ପାଇଁ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଓ ନିରାପଦ ଜଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ।

୦୩

ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ
ଜଳ ଉତ୍ସର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା, ଗୁଣବତ୍ତା ଓ ଋତୁକାଳୀନ ତାପକୁ ନଜରରେ ରଖନ୍ତୁ।

୦୪

ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ
ମରାମତି, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସରଣ ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ।

୦୫

ସମତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ
ଜଳ ଯୋଜନାର କେନ୍ଦ୍ରରେ ମହିଳା ଓ ଝିଅମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଋତୁସ୍ୱାଦି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ରଖନ୍ତୁ।

୦୬

ଭାର କମାନ୍ତୁ
ଦୂରତା, ଅପେକ୍ଷା ଓ ପୁନଃପୁନଃ ଜଳ ସଂଗ୍ରହର ଭାର କମାନ୍ତୁ।

୦୭

ଜୀବିକା ସୁଦୃଢ଼ କରନ୍ତୁ

ଜଳ ସୁରକ୍ଷାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି କୃଷି, ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଓ ପରିବାରର ସଙ୍କଟ-ସହନଶୀଳତାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରନ୍ତୁ।

ମୁଣ୍ଡୁମୁସ୍ତାର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ

ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜଟି କେବଳ ଜଳର ଅନୁପସ୍ଥିତି ନୁହେଁ। ଏହା ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଭାବ, ଯାହା ଜଳ ଉତ୍ସ, ଭିତ୍ତିଭୂମି, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ଗୁଣବତ୍ତା, ଋତୁକାଳୀନ ଯୋଜନା, ସମୁଦାୟର ଅଂଶଗ୍ରହଣ, ଲିଙ୍ଗ ସମତା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ପରସ୍ପର ସହ ଯୋଡ଼େ। ପ୍ରାଥମିକତା କେବଳ ଆଉ ଏକ ଜଳ ସମ୍ପର୍କି ଯୋଡ଼ିବା ନୁହେଁ। ପ୍ରାଥମିକତା ହେଉଛି ଏମିତି ଏକ ଜଳ-ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିବା, ଯାହା ବର୍ଷର ସବୁଠାରୁ କଠିନ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳା, ଝିଅ ଓ ପରିବାର ପାଇଁ କାମ କରେ।

ନିଦାନମୂଳକ ଅଧ୍ୟୟନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି, ମୁଣ୍ଡୁମୁସ୍ତାକୁ 'ଅଭିଯୋଗ ଓ ମରାମତି' ପଦ୍ଧତିରୁ ଜଳ-ସୁରକ୍ଷା ପଦ୍ଧତିକୁ ଆଗେଇଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ୍ୟରେ ଗାଁକୁ ସେହି ଏକ ସଙ୍କଟକୁ ପୁଣିଥରେ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।

ଜଳ ସୁରକ୍ଷା → ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା → ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା →
ଜୀବିକା → ଅଧିକ ସଙ୍କଟ-ସହନଶୀଳ ମୁଣ୍ଡୁମୁସ୍ତା

ଆପଣଙ୍କ ଗାଁକୁ ଜାଣନ୍ତୁ

Stronger
Journeys
Together

The people who help us listen, learn and find our way through the village.

VILLAGE ANCHOR 01
UMA SHANKAR KADRAKA

Village – Khambesi,
Bissam Cuttack, Rayagada

People Places
Conversations
Change

VILLAGE ANCHOR 02
BINOD KULESIKA

Village – Mundrumuska,
Bissam Cuttack, Rayagada

Respect
Understand
Share
Learn

VILLAGE ANCHOR 03
RAVI VADAKA

Village – Gartoli,
Bissam Cuttack, Rayagada

VILLAGE ANCHOR 04
NARAYANA PRATIKA

Village – Ghusuripadar,
Bissam Cuttack, Rayagada

Listen first. Learn with the community

ଉମା ଶଙ୍କର କନ୍ତକା

ଖାମ୍ବେସ, ବୈଷମ କଟକ, ରାୟଗଡ଼

ଗାଁରୁ ରହିଥିବା ଜଣେ ଯୁବ ସ୍ୱର

ଶୁଣିବା। ସକ୍ରିୟ କରିବା। ସ୍ଥାନୀୟ ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା।

ଶିକ୍ଷା

+୩ ବିଜ୍ଞାନ

ଭୂମିକା ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍, ଆତ୍ମଶକ୍ତି ଟ୍ରଷ୍ଟ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟଭୁକ୍ତ
ଶାସନ

ଖାମ୍ବେସ / ନିୟମଗିରି

ଶକ୍ତି ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ଯୁବ ସଂଲଗ୍ନତା

“ଯଦି ମୁଁ ମୋ ଗାଁ ପାଇଁ କାମ କରିପାରିବି ଏବଂ ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣରେ ଅବଦାନ ରଖିପାରିବି, ତେବେ ମୁଁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିବି।”

ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ

କୃଷି, ସଂସ୍କୃତି, ଯୁବଶକ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସୁଯୋଗରେ ଥିବା ଗ୍ରାମର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କିପରି ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ?

ସେ କ'ଣ ନେଇଆସନ୍ତି

ଡ଼ଙ୍ଗରିଆ କୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ଗରୀବ ସ୍ଥାନୀୟ ମୂଳ, DKDA ସହ କାମ କରିବାର ଅଭିଜ୍ଞତା, NGO ସହ ପରିଚୟ, ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କ ସହ ଦୃଢ଼ ଯୋଗାଯୋଗ କ୍ଷମତା।

ସେ କ'ଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ

ଯୁବମାନଙ୍କ ସହ ସଂଳାପ ଗଢ଼ିବା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରାଥମିକତା ଶୁଣିବା, ବିଦ୍ୟମାନ ସଂସ୍ଥା ଓ ସୁଯୋଗ ସହ କାମ କରିବା ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାରିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାରେ ସହଯୋଗ କରିବା।

ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା

ମୂଳ

ନିୟମଗିରି ରୁଦୃଶ୍ୟରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଏବଂ ବିଶେଷ ଭାବେ ଅସୁବିଧିର ଆଦିବାସୀ ଗୋଷ୍ଠୀ (PVTG) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

ଅଭିଜ୍ଞତା କୋଷର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ।

DKDA ସହ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବେ କାମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଝାମ୍ବା ଜାଗରଣ ମଞ୍ଚ ସହ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବେ ଯୁକ୍ତ ରହିଛନ୍ତି; ସଚେତନତା, ସରକାରୀ ଯୋଜନାରେ ପ୍ରବେଶାଧିକାର ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିକାଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି।

ଲ୍ୟାବ୍‌ରେ ପ୍ରବେଶ

ଗ୍ରାମ ସଭା ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମଶକ୍ତି ଟ୍ରଷ୍ଟରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ସେହି ସମୟରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପରିସ୍ଥିତି ସୁଧାରିବାରେ ଅବଦାନ ରଖିବା ପାଇଁ DKDA ସହ ମଧ୍ୟ କାମ କରୁଛନ୍ତି।

ପ୍ରେରଣା

କୃଷି, ଯୁବ ସଂଲଗ୍ନତା, ସଂସ୍କୃତି, ଜୀବିକା ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିକାଶରେ

ଯାତ୍ରା ଓ ଅଭିଜ୍ଞତା

ନିୟମଗିରିରେ ମୂଳ

ଉମା ଶଙ୍କର ନିୟମଗିରି ରୁଦୃଶ୍ୟର ଡ଼ଙ୍ଗରିଆ କୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଆସିଛନ୍ତି। ଜମି, ସଂସ୍କୃତି, କୃଷି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଦୈନିକ ବାସ୍ତବତା ସହ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦେଖିବାର ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଗଢ଼ି ଚାଲିଛି।

ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗରେ

ଆତ୍ମଶକ୍ତି ଟ୍ରଷ୍ଟରେ ଯୋଗ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ NGOଗୁଡ଼ିକ ସହ କାମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜନ ଜାଗରଣ ମଞ୍ଚ ସହ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବେ ଯୁକ୍ତ ଥିଲେ; ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଯୋଜନା, ସେବା ଓ ସୁଯୋଗ ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ।

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭିତରୁ କାମ

ସେ DKDA ସହ ମଧ୍ୟ କାମ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଡ଼ଙ୍ଗରିଆ କୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପରିସ୍ଥିତି ସୁଧାରିବାର ପ୍ରୟାସରେ ଅବଦାନ ରଖୁଛନ୍ତି। ନିଜ ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କ କାମ ଏକ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ।

ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍ ହେବା

ସେ ଗ୍ରାମ ସଭା ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମଶକ୍ତି ଟ୍ରଷ୍ଟରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଆଜି ସେ ଯୁବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରିବା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରାଥମିକତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ କାମ କରୁଛନ୍ତି।

ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ପ୍ରେରିତ କରେ

ଉମା ଶଙ୍କରଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ଗ୍ରାମ, ଏହାର ଲୋକ, ଜ୍ଞାନ, ସଂସ୍କୃତି, କୃଷି ଓ ଯୁବଶକ୍ତିରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଶକ୍ତିରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେ ଏହି ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଯୋଗ ଓ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରଭାବରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି।

“ମୋ ଗାଁ ପାଇଁ କାମ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣରେ ଅବଦାନ ରଖିବା ହିଁ ମୋ ପାଇଁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାର ଉପାୟ।”

ଜଣେ ଯୁବ ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍
ଗାଁରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାରେ ସହଯୋଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ଶିକ୍ଷା	ବିଷୟ	ବୃତ୍ତି	ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍
ଗାଁ	ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର	ଗୁରୁତ୍ବ	ପାଳିକା ଜଳ ସୁରକ୍ଷା

“ମୁଁ ନିଜ ଗାଁରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ଚାହୁଁଥିଲି।”

ଗାଁର ଟାଲିଆ
ବିନୋଦ ନିଜ ଗାଁକୁ ନିଜର ପାଣିର ଗୁଣମାନରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସାମ୍ବାଦିକ
ଚିନ୍ତା, ଯାହା ସାମ୍ବାଦିକ ଧର୍ମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାବି କରେ।

ସେ ଯାହା ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି
ସ୍ଥାନୀୟ ଏକ ସମସ୍ୟାକୁ ଏକାଠି ହୋଇ ସମାଧାନ କଲେ
ଲୋକମାନେ କିପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରନ୍ତି, ସେ ତାହା ଦେଖିଛନ୍ତି।
ଏହା ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କଥା କହିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଲୋକଙ୍କ ସହ
କାମ କରିବା ଉପରେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ କରିଛି।

ସେ କ'ଣ ବଦଳାଇବାକୁ ପ୍ରେରିତ
ବିନୋଦ ନିଜ ଗାଁରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ସୁଧାର ଦେଖିବାକୁ
ଚାହାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଆରମ୍ଭର ବିନ୍ଦୁ ସରଳ: ଲୋକଙ୍କ କଥା
ଶୁଣିବା, ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ କ'ଣ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ବୁଝିବା
ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକାଠି କାମ କରିବା।

ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା

ମୂଳ ଭିତ୍ତି
ବିନୋଦ ବିଷୟ କଟକ ରୁ କାମ ଆରମ୍ଭ
ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ଗାଁର ମୂଳ ବାସିନ୍ଦା। ସେ କୋଇ ସମ୍ବାଦିକ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବୁଝାମଣା ପ୍ରତିଦିନ
ସାମ୍ବାଦିକ ବାସ୍ତବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାର ଇଚ୍ଛା
ସେ ନିଜ ଗାଁରେ ପ୍ରକୃତ ସୁଧାର ଦେଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଏବଂ
ଏଥିରେ ଅବଦାନ ରଖିବା ପାଇଁ ସେ କ'ଣ କରିପାରିବେ
ତାହା ଭାବନ୍ତି।
କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିଖିବା

ତାଙ୍କ ଅନୁଭବ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛି ଯେତେବେଳେ
ଲୋକମାନେ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ସମସ୍ୟାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଏକାଠି
ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସାମ୍ବାଦିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଶ୍ୟମାନ
ହୁଏ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଏହାର ଅଂଶ ବୋଲି ଅନୁଭବ
କରନ୍ତି।

ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍ ହେବା

ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍ ଭାବେ ସେ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା,
ଅଂଶଗ୍ରହଣକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ସମ୍ବାଦିକ
ତାହାର ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଗରେ ଏକାଠି କାମ
କରିବାରେ ସହାୟତା କରିବାରେ ଅଧିକ ସକ୍ରିୟ
ରୁମିକା ନେଉଛନ୍ତି।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତା ସାମ୍ବାଦିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗରେ

ବିନୋଦଙ୍କ କାହାଣୀ ସ୍ଥାନୀୟ ନେତୃତ୍ବର ଆରମ୍ଭ କଥା। ସେ ନିଜ ଅନୁଭବରୁ ଆସିଥିବା ଚିନ୍ତା, ଲୋକଙ୍କ ସହ କାମ
କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ନିଜ ଗାଁକୁ ଉନ୍ନତ ଦେଖିବାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପକୁ ନେଇ ଆଗେଇ ଆସୁଛନ୍ତି।

ପ୍ରୟୋଗରେ ତାଙ୍କ ଅନୁଭବ

- ଗାଁର ପାଣିର ଗୁଣମାନରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ବାଦିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି।
- ଗାଁର ଏକ ଚିନ୍ତାକୁ ଏକାଠି ହୋଇ ସମାଧାନ କରିବା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରୁଥିବା ଦେଖିବାର ମୂଲ୍ୟ ଅନୁଭବ
କରିଛନ୍ତି।
- ଲୋକମାନେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଏକାଠି କାମ କଲେ ସ୍ଥାନୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି।
- ଏହି ଅନୁଭବକୁ ସମ୍ବାଦିକ-ନେତୃତ୍ବାଧୀନ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନର ଏକ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି।

“ଆଲୋଚନା ସହ ମିଶି ଏକାଠି କାମ କରିବା ଉଚିତ।”

ଜଣେ ଯୁବ ଆଦିବାସୀ ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍
ସମୁଦାୟରେ ଗରୀର ମୂଳ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।

ଶିକ୍ଷା	ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ (ଡ୍ରାଫଟିଂ – କଳା)	ଭୂମିକା	ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍
ସମୁଦାୟ	କୋନ୍ ସମୁଦାୟ	ପ୍ରତିବନ୍ଧକ	ସମୁଦାୟ-ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ପରିବର୍ତ୍ତନ

“ମୋ ସମୁଦାୟରେ ସକାରାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ମୁଁ ଅବଦାନ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ।”

ସମୁଦାୟରେ ଗରୀର ମୂଳ
ରବି ଖାମ୍ବେସିର କୋନ୍ ସମୁଦାୟର ଜଣେ ଯୁବକ। ତାଙ୍କ
ପରିଚୟ ଓ ଗାଁଜୀବନ ସହ ସମ୍ପର୍କ, ନିଜ ସମୁଦାୟର
ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସେ କିପରି ଦେଖନ୍ତି ତାହାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ
ନିଜ ଚାରିପାଖରେ ଉନ୍ନତି ଦେଖିବାର ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛା ସହିତ, ରବି
ଜଣେ ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍ ଭାବେ ଆଗକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ
ସମୁଦାୟର ସକାରାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କାମ କରିବାରେ
ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି।

ଅଂଶଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ତାଙ୍କ ଭୂମିକା ହେଉଛି ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା, ଲୋକମାନଙ୍କ
କଥା ଶୁଣିବା, ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ଏବଂ
ସମୁଦାୟର ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ସାମୁହିକ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାରେ ସହଯୋଗ କରିବା।

ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା

ମୂଳ
ରବି ବିଷମ କଟକର ଖାମ୍ବେସି ଗାଁରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ
କୋନ୍ ସମୁଦାୟର ଅଂଶ। ଗାଁଜୀବନ ଓ ସମୁଦାୟର
ବାସ୍ତବତାକୁ ସେ ନିକଟରୁ ବୁଝନ୍ତି।
ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଜଣେ ଯୁବକ
ଯେତେବେଳେ ଗାଁଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁବମାନଙ୍କର ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଓ
ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ସେତେବେଳେ
ରବି ଆଗକୁ ଆସି ଅବଦାନ ଦେବାକୁ ବାଞ୍ଛିଛନ୍ତି।
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗରେ
ଗ୍ରାମ ଆଙ୍କର୍ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଏବେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ
ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ: ଶୁଣିବା,
ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା, ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କାମ କରିବା
ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଗତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସହଯୋଗ
କରିବା।

ସମୁଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ
ରବିଙ୍କ ମତରେ ସକାରାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ମାଲିକାନା ମାଧ୍ୟମରେ ଉଦ୍ଭବିତ
ହେବା ଉଚିତ। ସେ ଶୁଣିବା, ଯୋଡ଼ିହେବା ଏବଂ ଏହି
ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅବଦାନ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।

ସମୁଦାୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଜଣେ ଯୁବ ସ୍ୱର

ରବିଙ୍କ ପରିଚୟ ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ପୂର୍ବ ସଫଳତା ତାଲିକା ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ଜୀବନାନୁଭବ ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଧକରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ
ଭିତ୍ତିକର। ଯାହା ବିଶେଷ ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ, ସେହିଠା ହେଉଛି ଆଗକୁ ଆସିବା, ସମୁଦାୟଠାରୁ ଶିଖିବା ଏବଂ ସମୁଦାୟ
ଭିତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଗରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି।

ଟ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍ ପାଇଁ ସେ କ’ଣ ନେଇଆସନ୍ତି

- କୋନ୍ ସମୁଦାୟର ଜଣେ ଯୁବ ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ସ୍ଥାନୀୟ ମୂଳ ଓ ଜୀବନାନୁଭବ।
- ନିଜ ଗାଁ ଓ ସମୁଦାୟର ପରିସ୍ଥିତି ଉନ୍ନତ କରିବା ପ୍ରତି ସଚ୍ଚିତ୍ର ଆଗ୍ରହ।
- ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ିହେବା, ଶୁଣିବା ଏବଂ ସାମୁହିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶ ନେବାର ଇଚ୍ଛା।
- କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅନୁଭବ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଯୁବ ନେତା ଭାବେ ବିକଶିତ ହେବାର ପ୍ରେରଣା।

“ପରିବର୍ତ୍ତନଯେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଗକୁ ଆସି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ
କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ।”

ଅଂଶଗ୍ରହଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରୁଥିବା ଜଣେ ଗାଁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ
ଗାଁରେ ମୂଳ ଗାଡ଼ିଛନ୍ତି। ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।

ଶିକ୍ଷା ୧୨ଶ (ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ)

ଭୂମିକା ଗାଁ ଆଙ୍କର୍ / ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ

ଗାଁ ଗୁଷ୍ଠିପଦର

କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ସାମୁଦାୟିକ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ

“ଏହି ଗାଁର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ।”

ଗାଁର ବାସ୍ତବତା
ନାରା ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ମିଳୁଥିବା ପାଣିର ଗୁଣମାନରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ
ସ୍ଥାନୀୟ ସମସ୍ୟାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲା ଏବଂ ପଦକ୍ଷେପ
ନେବାର କାରଣ ସୃଷ୍ଟି କଲା।

ସେ ଯାହା ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି
ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଓ ଗାଁସ୍ଥାନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ
ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଏବଂ ସମୁଦାୟ ପାଇଁ
କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରାଗଲେ କିପରି
ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମିଳେ।

ସେ କ'ଣ ବଦଳାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି
ନାରା ଗୁଷ୍ଠିପଦରରେ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଧାର ଦେଖିବାକୁ
ଚାହାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହେଉଛି ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା,
ସେମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବା ଏବଂ ଗାଁର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନକୁ
ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ସମସ୍ୟା ଉପରେ ସାମୂହିକ ଭାବେ
କାମ କରିବା।

ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା

ଗୁଷ୍ଠିପଦରରେ ମୂଳ ଗାଡ଼ି

ନାରା ବିଷମ କଟକ ବ୍ଲକର ଗୁଷ୍ଠିପଦର ଗାଁର ବାସିନ୍ଦା
ଏବଂ ଗାଁ ଭିତରେ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବେ
କାମ କରନ୍ତି।

ଦୈନନ୍ଦିନ ଶ୍ରମରୁ ସାମୁଦାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଶ୍ରମିକ ଭାବେ କାମ କରିବା ସହିତ, ସେ ଗାଁ ପାଇଁ
ସମୟ ଓ ଶକ୍ତି ଦେବାକୁ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ
ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ବାଛିଛନ୍ତି।

ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖିବା

ଗାଁର ପାଣିର ଗୁଣମାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ

ସମୁଦାୟର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସ୍ଥାନୀୟ ସମସ୍ୟାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ
ବ୍ୟବହାରିକ ସମାଧାନ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ
ଆହୁରି ଦୃଢ଼ କରିଛି।

ଗାଁର ଆଙ୍କର୍ ହେବା

ଜଣେ ଗାଁ ଆଙ୍କର୍ ଭାବେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା

ଶୁଣିବା, ଅଂଶଗ୍ରହଣକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ

ସମୁଦାୟକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଗରେ ଏକାଠି କାମ

ଗାଁର ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗରେ

ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍ ପାଇଁ ନାରା ଏକ ସରଳ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ନେଇଆସନ୍ତି: ସେ ଗାଁକୁ ଭିତରୁ ଜାଣନ୍ତି। ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ଓ
ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତା ତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନକୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ବାସ୍ତବତା ସହ ଯୋଡ଼ି ରଖେ, ଯେତେବେଳେ ଆଙ୍କର୍
ଭାବେ ତାଙ୍କ ଭୂମିକା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ବିଷୟକୁ ନେଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଏ।

ତାଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତା ଯାହା ଦର୍ଶାଏ

- ଦୈନନ୍ଦିନ ଗାଁଜୀବନ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସମସ୍ୟାକୁ ଚିହ୍ନିବା।
- ସମୁଦାୟର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସିଧାସଳଖ କାମ କରିବାର ମୂଲ୍ୟକୁ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି।
- ପାଣି ଓ ଗାଁର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୌଳିକ ସମସ୍ୟାକୁ ସାମୂହିକ ଧ୍ୟାନ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ସାଧାରଣ ସମସ୍ୟା ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି।
- ଲୋକମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପରିଭାଷା ଓ ସୃଷ୍ଟିର ଅଂଶ ହେବେ ଭଲ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଗଢ଼ିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି।

“ଆନ୍ତର୍ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି କାମ କରିବା ଉଚିତ।”

ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ଓ ସାମୂହିକ ବୁଝାମଣା

ଭିନ୍ନ
ଲୋକମାନେ
ଅଧିକ ଧନୀ
କାହାଣୀ

ଲୋକ • ସ୍ଥାନ • ସଂସ୍କୃତି | କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତରୀୟ ଅଭିମୁଖୀକରଣ ବିବରଣୀ

ପରମ୍ପରାକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା, ଏକାଠି ଶିଖିବା। ସୁଦୃଢ଼ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗଠନ କରିବା।

ଲୋକମାନେ

ବିଭିନ୍ନ ଜୀବନଧାରା,
ସାମାଜିକ ଆକାଂକ୍ଷା।

ସ୍ଥାନ

ଅନନ୍ୟ ଭୂତାଣୀ, ଅନନ୍ୟ
କାହାଣୀ।

ସଂସ୍କୃତି

ଆମକୁ ଯୋଡ଼ୁଥିବା
ପରମ୍ପରା

ସ୍ଥାନୀୟ
ସଂସ୍କୃତିକୁ
ବୁଝିବା ଦ୍ଵାରା
ବିଶ୍ଵାସ, ସମ୍ମାନ
ଏବଂ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ
ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।

ଲୋକ ଓ ପରମ୍ପରା

ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ପାଖରେ
ଜ୍ଞାନ, ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ପରମ୍ପରା
ରହିଥାଏ, ଯାହା ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ
ପରିଚାଳିତ କରିଥାଏ।

ଜୀବିକା ଓ ଜୀବନଶୈଳୀ

ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ପ୍ରକୃତି, ଭୂମି
ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ପରମ୍ପରା ସହିତ
ଏକ ଗଭୀର ସମ୍ପର୍କକୁ
ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ।

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସଭାବ

ଲୋକମାନେ ମିଳିମିଶି କାମ
କରନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ସହଯୋଗ
କରନ୍ତି ଏବଂ ପରମ୍ପରାକୁ
ଜୀବନ୍ତ ରଖନ୍ତି।

ସାମୂହିକ ବୁଝାମଣା

ପରସ୍ପର କଥା ଶୁଣିବା ଏବଂ ଶିଖିବା
ଦ୍ଵାରା ଏକ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ
ସମାବେଶୀ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଠିତ ହୁଏ।

ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ, ଶିଖନ୍ତୁ, ଅନୁଭୂତ କରନ୍ତୁ, ଏକାଠି ବିକାଶ
ଲାଭ କରନ୍ତୁ

“କୌତୁହଳ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ। ଖୋଲା ମନରେ ଶୁଣନ୍ତୁ। ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନର ସହ ଭେଟନ୍ତୁ।”

ଗ୍ରାମୀଣ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଲ୍ୟାବ୍ ବିଭିନ୍ନ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ଶୁଣିବା, ଶିଖିବା

ଏବଂ ରାୟଗଡ଼ର ସମୁଦାୟମାନଙ୍କ ସହ ପଥ ଖୋଜିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଏ। ବିଷମ କଟକ (Bissam Cuttack)ରେ ଏହି ଅନୁଭବ

ଗାଁ ଓ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାତ୍ରାକୁ ଅନୁଭବ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଆଦିବାସୀ ସମୁଦାୟ ଯଥା

ଡୋଙ୍ଗ୍ରିଆ କୋଣ୍ଡା (Dongria Kondh), ନିଜ ଭୂମି, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ସହ ଗଭୀର ସମ୍ପର୍କ ରଖି ବସବାସ କରନ୍ତି।

ଆଗନ୍ତୁକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଇତିହାସ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଜ୍ଞାନରେ ସମୃଦ୍ଧ ଜୀବନପଦ୍ଧତି ସହ ପରିଚିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ।

କୌତୁହଳ, ଖୋଲା ମନ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ଏହି ସାକ୍ଷାତକୁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମ୍ମାନଜନକ ଏବଂ

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ।

ସହଭାଗିତା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ

“ଆମେ ଅତିଥି ଭାବେ ପ୍ରବେଶ କରୁ।

ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବେ ଭେଟୁ।”

୧. ଜୀବନ୍ତ ସମୁଦାୟରେ ପ୍ରବେଶ

ଗାଁ ହେଉଛି ଶ୍ରେଣୀକକ୍ଷ। ଏହି ଯାତ୍ରା ଏକ ସୁଯୋଗ, ଯେଉଁଠାରେ:

- ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର ପରିବେଶକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଶୁଣନ୍ତୁ।
- ପ୍ରବୀଣ, ମହିଳା, ଯୁବ, ଚାଷୀ ଓ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଶିଖନ୍ତୁ।
- ସମୁଦାୟର ଶକ୍ତି ଓ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ—ଉଭୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ।
- ଶିଖଣ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ଭିନ୍ନତାକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ।

୨. ସମ୍ପତ୍ତିର ସଂସ୍କୃତି

ସମ୍ପତ୍ତି ଫଟୋଗ୍ରାଫି, ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର, ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ ଓ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା—ସବୁଠି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ।

“ମୁଁ ଏକ ଫଟୋ ନେଇପାରିବି କି?”

“ଏହା ସେୟାର୍ କରିବାରେ ଆପଣ ସୁବିଧାବୋଧ

କରିବେ କି?”

ଶିଶୁ, ଘରଭିତର, ସମାରୋହ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ।

୩. ଫଟୋଗ୍ରାଫି ଓ ଭିଡିଓଗ୍ରାଫି

- ଲୋକମାନଙ୍କ ଫଟୋ ନେବା କିମ୍ବା ରେକର୍ଡ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପଚାରନ୍ତୁ।
- ଲୋକମାନେ କେତେ ସୁବିଧାବୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା କହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ।
- ସମସ୍ତ ଚିତ୍ରଣରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତକୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରଖନ୍ତୁ।
- ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆ, ରିଲ୍, ଅତିଥ, ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗତ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ।

ଲୋକମାନେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀ, ବିଷୟବସ୍ତୁ ନୁହେଁ।

୪. ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଥାର ଅନୁଭବ

- ଅପରିଚିତ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ, ପଚାରନ୍ତୁ ଓ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ।
- ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ସହାୟକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତୁ।
- ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ପ୍ରଥାକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ।

“ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣ ଟିକେ କହିପାରିବେ କି?”

୫. ପୋଷାକ ଓ ଉପସ୍ଥିତି

- ଗ୍ରାମ ପରିଦର୍ଶନ ଓ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ିଆ ଭୂବୃତ୍ତି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ, ଆରାମଦାୟକ, ଶାଳୀନ ଓ ପ୍ରାୟୋଗିକ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ।
- ସରଳ ଓ ଅନାଡ଼ମ୍ବର ଉପସ୍ଥିତି ରଖନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମୁଦାୟର ସ୍ୱର ଓ ଆଲୋଚନା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରହିବ।

୬. ସାଂସ୍କୃତିକ ଆଦାନପ୍ରଦାନ ଭାବେ ଖାଦ୍ୟ

- ‘ସାମୂହିକ ଭୋଜନ ଟେବୁଲ୍’ ସ୍ଥାନୀୟ ପରିବେଶ ଓ ଖାଦ୍ୟ ପରମ୍ପରାକୁ ବୁଝିବାର ଏକ ଜାମଲା ଖୋଲିଦିଏ।
- ଉତୁକାଳୀନ, ସୁଦେଶୀ ଉପାଦାନ ଓ ଆତିଥ୍ୟକୁ ଆବିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ।
- ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂର୍ବରୁ ଆୟୋଜକମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତୁ।

୭. ସମୁଦାୟ ସହ ଆଲୋଚନା

ଖୋଲା ମନ ଓ କୌତୁହଳଭରା ପ୍ରଶ୍ନରୁ

ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ:

“ଏହା କିପରି ବଦଳୁଛି?”

“ଏଠାରେ କ’ଣ କାମ କରିଛି?”

୮. ଆଦିବାସୀ ଜ୍ଞାନ

- ଜଙ୍ଗଲ, ବୀଜ, ବୁଣାକାମ, ଚିକିତ୍ସା ଓ ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ।
- ଜ୍ଞାନ ଜୀବନ୍ତ ଅନୁଭବ ଓ ପରିଚୟ ସହ ଜଡ଼ିତ—ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ।

- "ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଚେଷ୍ଟା କରିସାରିଛି?"
- "ଆପଣ କେଉଁ ସମ୍ଭାବନାଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଛନ୍ତି?"

- ଗଭୀର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସ୍ୱୀକୃତି ସହିତ ଶୁଣନ୍ତୁ।

9. ପିଲା ଏବଂ ଯୁବପିଢ଼ି

- କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଆଚରଣକୁ ଆନୁରିକ, ସ୍ୱାଭାବିକ ଏବଂ ସମ୍ମାନଜନକ ରଖନ୍ତୁ।
- ଫଟୋଗ୍ରାଫି ଏବଂ ନୋଟ୍ (ଟିପ୍ପଣୀ) ନେବା ପାଇଁ କଠୋର ସମ୍ମତି ନିୟମ ପାଳନ କରନ୍ତୁ।
- ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବାଧ୍ୟବାଧକତା ବା ପ୍ରଦର୍ଶନ ବିନା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ।

10. ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ

- ପାହାଡ଼, ଝରଣା ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରଣୀକତାର ସହିତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ।
- ପରିପର୍ଶ୍ୱକୁ ସଫା ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶକୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ / ନଷ୍ଟ ନକରି ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ।
- କ୍ଷେତ୍ର ଭ୍ରମଣ (field walks) ଏବଂ ପରିଦର୍ଶନ ସମୟରେ ଯତ୍ନ ସହିତ ଚାଲନ୍ତୁ।

11. ସଂବେଦନଶୀଳ କଥାବାର୍ତ୍ତା

ସପ୍ତରୀ ବିପଣନ (marketing), ବୁଣାକାର, ପାନୀୟ ଜଳ, ପ୍ରବାସନ (migration) କିମ୍ବା ଜୀବିକା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମୟରେ, କ'ଣ, କେତେ ଏବଂ କେବେ ସେୟାର୍ / ପ୍ରକାଶ କରିବେ ତାହା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ସାମର୍ଥ୍ୟ, ଆକାଂକ୍ଷା ଏବଂ ସମ୍ଭାବନା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ।

12. ସାରାଂଶ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସାଫା ବୁଝାମଣା

ସନ୍ଧାନୀ ହୁଅନ୍ତୁ: ଏକ ମୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷଣ ମନୋଭାବ ସହିତ ଆବିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ।

ଉପସ୍ଥିତ ରହନ୍ତୁ: ଲୋକ ଏବଂ ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ।

ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତୁ: ଅନନ୍ୟ ଇତିହାସ ଏବଂ ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତୁ।

ସମ୍ମତି ନିଅନ୍ତୁ: ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ୍ କିମ୍ବା ଫଟୋ ଉଠାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସର୍ବଦା ପତାରି ସମ୍ମତି ନିଅନ୍ତୁ।

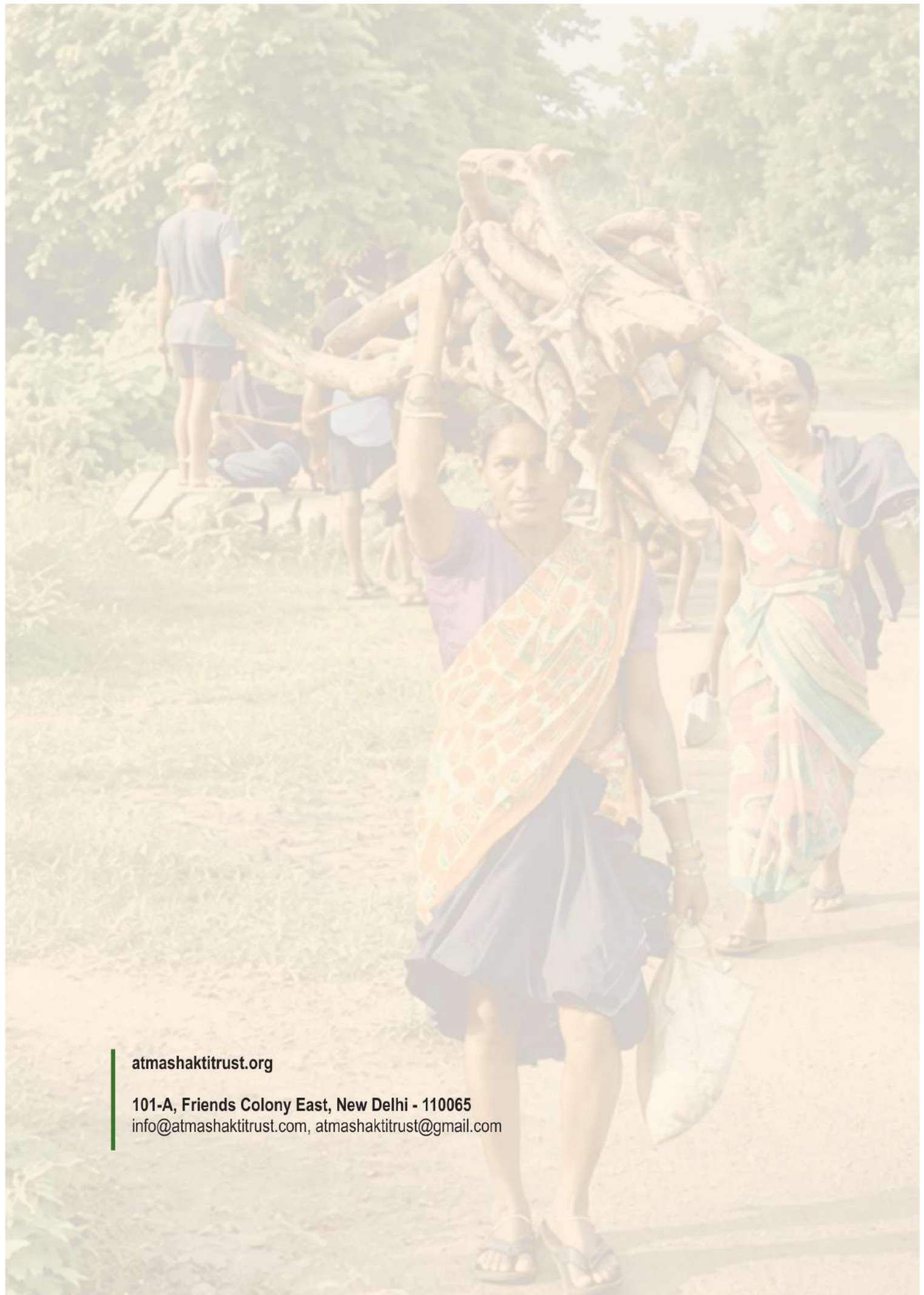
ଶୁଣନ୍ତୁ: ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବୁଝାମଣା ଗଠନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ।

ଖୋଲା ମନ ରଖନ୍ତୁ: ଅପରିଚିତ ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକୁ ଆନୁରିକତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।

ଏକାଠି ଶିଖନ୍ତୁ: ମିଳିତ ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ ପଥ ଅନ୍ୱେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ବୁଝାମଣା ଗଠନ କରନ୍ତୁ: ଅତିଥି ଭାବେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ, ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବେ ଭେଟନ୍ତୁ।

ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ତରରେ ଶୁଣନ୍ତୁ • ମିଳିତ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତୁ • ଏକାଠି ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ

atmashaktitrust.org

101-A, Friends Colony East, New Delhi - 110065
info@atmashaktitrust.com, atmashaktitrust@gmail.com